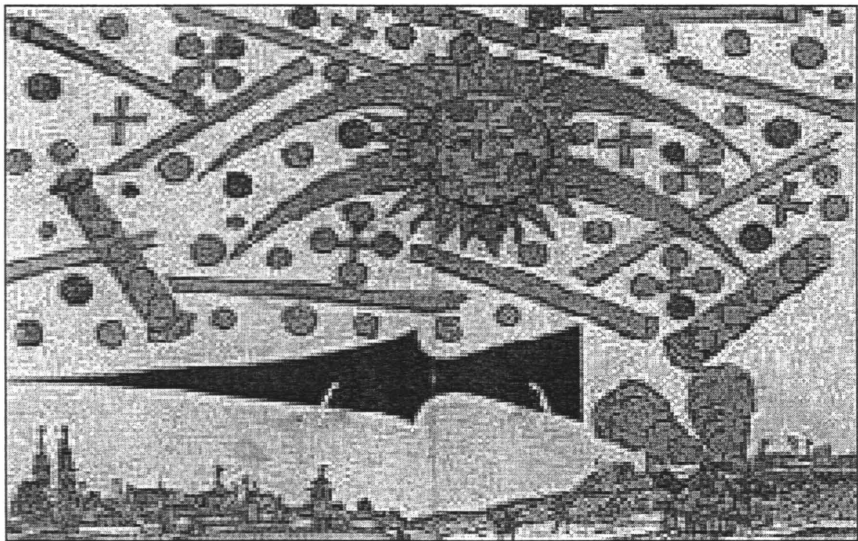

UFO-VISION

Nr. 2

Skandinavisk UFO Information

uy

Archives for UFO Research
Arkivet för UFO-forskning
Box 11027
SE-600 11 Norrköping
Sweden

ww
2012

UFO-Vision, nr. 7

Ved Kim Møller Hansen

© SUFOI & forfatterne, august 1999
Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner, der har indgået aftale med Copy-Dan og kun inden for de i aftalen nævnte rammer.

Redigering, bearbejdelse og layout:

Kim Møller Hansen

Redigeringen er afsluttet den 26. august 1999.

Oversættelser:

Flemming O. Rasmussen

Forsideillustration: Tysk træsnit fra den 24. april 1561. Nogle siger, at de mærkelige himmelobjekter er ufoer, medens andre mener, at de viser astronomiske fænomener, som fx bisole.

UFO-Vision udgives af
Skandinavisk UFO Information (SUFOI),
Postboks 6, 2820 Gentofte, tlf. 70 20 11 22.

Printed in Denmark, september 1999.
Trykt hos Micro-Forma, Odense
ISSN 0902-2341
ISBN 87-87628-76-7
DC 13.905

Bøger, videoer, tidsskrifter m.m., som ønskes omtalt i *UFO-Vision*, bedes sendt direkte til redaktionens adresse:

UFO-Vision
Kim Møller Hansen
Eilekiersvej 14, Benløse
DK-4100 Ringsted

Kære læser

Så er en ny udgave af *UFO-Vision* klar. Denne gang kan du bl.a. læse afslørende nyt om salige Gray Barker og hans kreative omgang med sandheden. Vi kan også bringe et par artikler skrevet af den australske sociolog Robert Bartholomew. Endelig er der naturligvis anmeldelser af uforelaterede bøger, videoer og cd-rom'er.

I modsætning til foregående udgaver af *UFO-Vision* bringes ingen omtale af nye tidsskrifter. De skyder nemlig op som paddehatte og forsvinder efter få numre - og er allerede glemt, når *UFO-Vision* udkommer.

De fleste anmeldte bøger kan købes via Internettet hos fx:

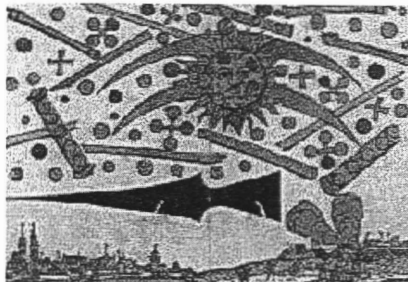
www.amazon.com

www.powells.com

Hos sidstnævnte boghandel kan man også købe brugte og antikvariske bøger til fordelagtige priser.

God fornøjelse med *UFO-Vision* nr. 7.

Kim Møller Hansen

Vil du læse mere om ufoer?

Så tag en kopi af denne kupon, udfyld med navn og adresse, og send den til:
SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Så får du tilsendt et gratis nummer af tidsskriftet *UFO-Nyt* og en fortegnelse over bøger, plakater, videofilm m.m., som kan købes hos SUFOI.

Ja, tak. Send mig venligst et **gratis** nummer af *UFO-Nyt* og fortegnelsen over salgsmaterialer.

Navn: _____

Adresse: _____

Læst i min lænestol

Af Kim Møller Hansen

Det forløbne år har budt på mange gode, udenlandske udgivelser. Især to bøger, som tager seriøst fat på ufo-fænomenet ud fra en sociologisk/psykologisk synsvinkel, hæver sig markant over gennemsnittet og er oplagte anskaffelser - så lad mig begynde med dem.

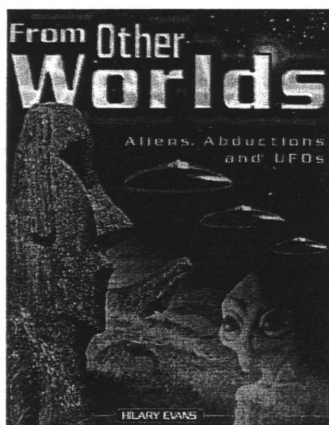
Fra guder til aliens

Hilary Evans (f. 1929) er medejer af Mary Evans Picture Library i London. Siden han var 15 år gammel, har han interesseret sig for det "mystiske" og igennem årene skrevet mange fremragende bøger. På dansk er kun udkommet "Nye facts om ufoer", men UFO-Visions læsere vil have stødt på Hilarys velskrevne artikler her i UFO-Vision samt i UFO-Nyt.

Fra min korrespondance med Hilary ved jeg, at han gennem mange år nøje har fulgt bortførelsesproblematikken, som den især har udfoldet sig i USA, og at han ligesom mange andre ikke-amerikanere har fået kvalmeformommelser, hver gang Whitley Strieber, Budd Hopkins og andre "forskere" har markedsført endnu en hårrejsende og helt usandsynlig bortførelseshistorie.

Flere millioner amerikanere påstås at være bortførelsesofre, og mange andre er slet ikke jordmennesker, men Stjernemennesker (Star People) - dvs. aliens i menneskeskikkelse. Ja, selv folk som Leo Sprinkle og David Jacobs, der begge tidligere har stået for nogenlunde seriøs ufologi, er sprunget ud af skabet som Star People! Hvad foregår der egentlig?

Det giver Hilary Evans sit kvalificerede bud på i bogen *From Other Worlds*. Ud fra en psykologisk og kulturel synsvinkel gennemgår Hilary de mange beretninger om besøg fra rummet - lige fra møder med guder og engle i de religiøse myter til vore dages uhyggelige bortførelser udført af små, følelseskolde, fosterlignende aliens med store, skæve øjne. Undervejs i bogen behandles emner som djævlbesættelser, skytsengle, spøgelses, magiske/okkulte ritualer, Jomfru Maria

visioner og kontaktpersoner. Hilary dokumenterer ret overbevisende, hvorledes mange møder med rumvæsner o.lign. er psykologiske oplevelser udløst af personlige kriser, kulturelle begivenheder og film/tv.

"...Jeg anerkender eksistensen af flere fænomener, som det er praktisk at betegne paranormale...så selv om jeg betegner mig selv som grundlæggende skeptisk, vil jeg langt fra benægte muligheden - og i nogle tilfælde sandsynligheden - for, at der findes fænomener, som ligger uden for, hvad videnskaben accepterer..."

Hilary Evans tror ikke, at Jorden på noget tidspunkt har haft besøg fra det ydre rum, men han er fair over for de mange mennesker, som mener, at de har mødt fremmede væsner. Han tager dem på ordet og fortæller deres historie. Og når man læser kontaktpersonernes historier, må man gang på gang tage sig til hovedet i fortvivlelse over, at folk også i dag kan tro på deres vrøvl - endda så meget, at nogen vil gå i døden for det. Tænk blot på "Heaven's Gate" kulten.

"Jeg fremlægger oplevelserne, således som de involverede mennesker husker dem," siger Hilary Evans, "men det faktum, at troen på ikke-jordiske besøgende somme tider kan føre til tragedier, er alene grund nok til, at vi skal forsøge at forstå, hvad der foregår. I en større sammenhæng er der imidlertid ingen

grund til at beklage denne tro. Den er en bemærkelsesværdig hyldest til den menneskelige fantasi."

From Other Worlds er uden sammenligning den bedste ufobog, jeg har læst i årevis - og så er den smukt boghåndværk: Et flot, flot layout med mere end 200 illustrationer, de fleste i farve, er alene grund nok til at anskaffe dette hovedværk.

Fra luftskibe til Heavens Gate

UFOs & Alien Contact. Two Centuries of Mystery skrevet af Robert E. Bartholomew (tidligere journalist ved CNN, nu sociolog ved James Cook University i North Queensland, Australien) og George S. Howard (professor i psykologi ved Notre Dame og tilknyttet forskellige universiteter i USA) ser på ufomyten med samme kritiske briller som Hilary Evans. De behandler grundigt ufo-historiens største ufobølger, fx luftskibsbølgen 1897-97, Canadas spøgelsesballoner 1896-97, luftskibshysteriet i New Zealand i 1909, New England luftskibssvindelnummeret i 1909-10, ufopanikken i Storbritannien i 1912-13, Skandinaviens spøgelsesraketter i 1946.

Et hav af noter gør det muligt for læseren selv at studere fænomenerne videre. Forfatterne viser i bogen, hvad der får mennesker til at fortælle om fantastiske ting på himlen, hvordan disse beretninger tager form afhængig af tid og sted og mediernes rolle.

Bogen har det længste appendix, jeg nogensinde har set: 100 sider med en kronologisk liste over 200 sager med kommunikation mellem mennesker og aliens!

UFOs & Alien Contact. Two Centuries of Mystery er velskrevet og underholdende og bør stå på boghylden sammen med *From Other Worlds*.

Robert E. Bartholomew har iøvrigt skrevet to af artiklerne i denne udgave af *UFO-Vision*.

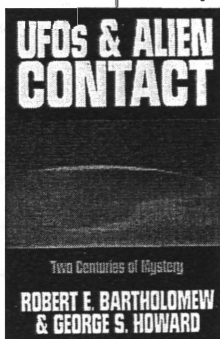
Area 51 - fantasiens drømmeland

Area 51, Groom Dry Lake, The Remote Location, Paradise Ranch, Watertown Strip, Red Square, The Box eller Dreamland...alle

kælenavne for det samme: Det mest hemmelige sted på Jorden. Area 51 eksisterer ikke officielt. Det er en del af Dreamland, det amerikanske flyvevåbens betegnelse for området ved Groom Dry Lake i Nevada, der siden 1954 bl.a. har været et superhemmeligt testområde for avancerede spionfly som U-2 og SR-71 Blackbird samt diverse Stealth-fly som F-117 Nighthawk og B-2.

Først i 1994 indrømmede de amerikanske myndigheder, at Area 51 eksisterer. Der er totalt flyveforbud for civil luftfart over Dreamland. Hvad foregår der egentlig her? Det satte Philip Patton sig for at undersøge. Resultatet kan man læse i bogen *Travels in Dreamland. The Secret History of Area 51*.

Og lad det være sagt med det samme: Dette er ikke endnu en åndsforladt bog med

Dreamland set fra Freedom Ridge. I det sidste års tid har der tilsyneladende været mindre aktivitet her ved Groom Lake, hvilket har sat ekstra gang i rygterne om, at projekterne er flyttet under jorden eller til en helt anden base i USA.

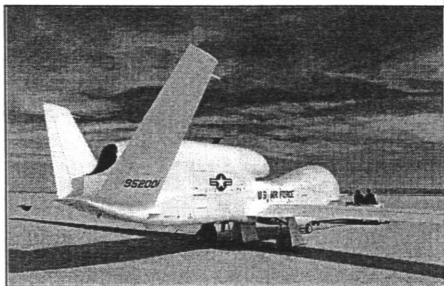
vilde teorier, gætterier og påstande skrevet i et elendigt sprog og pakket ind i et farvestrålende omslag med billeder af skævvøjede rumvæsner! Nej, det er et forbilliget eksempel på, hvordan grundig og jordbunden research bør præsenteres, så teksten bliver både velskrevet og underholdende og bringer læseren viden.

Philip Patton fortæller historien om ufofanatikere og mediefolk, som valfarter til Rachel, en lille flække på omkring 150 indbyggere og to cafeterier, for derfra at blive guidet ud til observationsstederne Freedom Ridge, Whitesides Mountain, Black Mailbox eller Mount Sterling for at se rumskibe udføre kunstflyvning på nattehimlen.

Patton fortæller historien om Nellis Air Force Base og Nevada Nuclear Test Site, hvor der siden 1940'erne er gennemført allehånde militære forsøg med raketaffyringer, krydsermissiler, flyvende robotter, prøvesprængninger af atomvåben og brintbomber samt ikke mindst testflyvninger med nye flytyper.

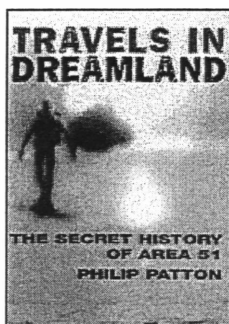
Farmere og indbyggerne i de små byer nær Nellis AFB har gennem årene vænnet sig til overlydsbrag, vildfarne missiler, havarede fly, paddehatteskyer, pludselige sygdomme blandt husdyr, mystiske lys på himlen og tunge lastbiltransporter til og fra basen. Basen rummer militære hemmeligheder, som skal beskytte USA's borgere og "sikre verdensfreden", så de lokale finder det ikke underligt, at området er spækket med vagter, patruljevogne og overvågningsudstyr. Men for ufofanatikerne er der ingen tvivl: USA's mange hemmelige projekter (Black Projects) foregår under Jorden på Nellis AFB. I kæmpe boligkomplekser og fabrikker samarbejder jordiske teknikere og aliens med udvikling af nye fartøjer. I særlige laboratorier skabes nye væsner, der er halvt menneske og halvt alien.

*Et af de nyere førerløse fly er Global Hawk.
(Foto: USAF)*

I andre lokaler opbevares i nedfrosen tilstand de mange fremmede væsner, som er døde ved diverse ufo-ulykker - såmænd også dem fra Roswell. Den menneskelige fantasi kender åbenbart ingen grænser.

Philip Patton holder benene på jorden. Han beskriver de tilgængelige facts om Dreamland og interviewer tidligere ansatte hos Lockheed Martin Skunk Works, som bl.a. står bag nyudviklingen af fly. Og for Patton er der ingen tvivl: Det "mest fremmede", man har i Area 51, er de russiske fly (MiG 17, 21 og 23 jagerfly samt Su 22, 23 og 27 bombe-fly), som amerikanerne gennem årene er kommet i besiddelse af og har testet i Area 51.

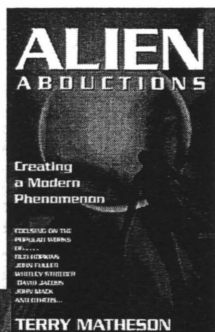
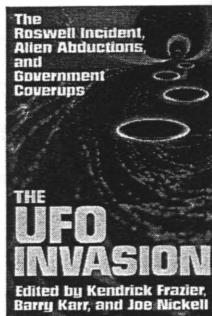
En moderne myte skabes

Terry Matheson er engelskprofessor ved University of Saskatchewan i Canada og fan af science fiction film. I bogen *Alien Abductions. Creating a Modern Phenomenon* vil Terry Matheson vise, at fortællingerne om ufo-bortførelser udgør en særegen litterær genre, som i årtier har formet offentlighedens syn og tro på fremmede væsner. De fremmede har udviklet sig fra at være nysgerrige, menneskelignende skabninger, som ville i kontakt med de udvalgte jordboere, til at være små, ondskefulde Greys, der bortfører uskyldige (amerikanere) og udsætter dem for uhyggelige undersøgelser og genetiske forsøg.

Alien Abductions drager paralleller til den måde, hvorpå sociale myter skabes. Ved nøje at følge hvordan ufo-bortførelsesmyten udvikler sig, får vi en enestående chance for at forstå, hvordan fortidens myter opstod, og hvordan de fik så stor indflydelse på datidens samfund.

Myteskaberne i dag er bestsellerforfattere godt bakked op af medierne og aktuelle katastrofefilm. Der er meget langt fra de oprindelige fortællinger og bortførelsesoplevelser til de versioner, vi præsenteres for i bøger skrevet af John Fuller, Raymond Fowler, Travis Walton, Ann Druffel, D. Scott Rogo, Budd Hopkins, Whitley Strieber, David Jacobs og John Mack. Disse forfattere kommer - helt fortjent - under Terry Mathesons kritiske lup. Desværre er

fremstillingen langtrukket og kedsommelig og præget af et "intellektuelt" og akademisk sprog, så bogen når desværre nok ikke ud til et bredere publikum med sit nødvendige budskab.

Kunsten at gøre en kort historie lang

Nogle forfattere lider af skrivekløe og mener åbenbart, at kvantitet er vigtigere end kvalitet. Til denne gruppe hører den engelske bestsellerforfatter Timothy Good, som tidligere har skrevet bl.a. *Above Top Secret: The Worldwide UFO Cover-up* (1987) og *Alien Liaison: The Ultimate Secret* (1991). Sidste skud på stammen af murstensbøger er *Alien Base. Earth's Encounters With Extraterrestrials*.

Timothy Good (som foruden at være forfatter også er professionel violinist) har interesseret sig for ufoer siden 1955 og interviewet mange ufovidner. Hans arkiv bugner med materialer, og det sætter sit præg på hans udgivelser. I *Alien Base* gennemgår han til mindste detalje kendte og ukendte uføhændelser af ældre dato - nogle endda fra 1920'erne. Han videregiver historierne, således som vidnerne har fortalt dem - uden den mindste form for kritisk sans

og analyse. Selv de vildeste kontakthistorier bringes til torvs. Fx bruges der rigtig mange sider på George Adamski, ligesom Paul Villas mange tallerkenfotos gengives (meget flot) i farver!

Er man interesseret i ufomytens historie, er bogen god som opslagsbog, når data om enkelt-sager skal findes. Men bogens titel er virkelig falsk varebetegnelse. Bogen påviser på ingen måde, at Jorden får besøg af fremmede væsner, eller at de har baser her på Jorden.

Farverig folkløse

Bob Pratt har igennem mere end 40 år arbejdet som journalist og redaktør, og siden 1975 undersøgt uforapporter. Han har rejst utallige gange i USA, Canada, Mexico, Japan, Puerto Rico, Filippinerne og hele Sydamerika for at interviewe ufovidner. Bob Pratt har tidligere været redaktør af "MUFON UFO Journal" og sammen med J. Allen Hynek og Philip Imbrogno skrevet "Night Siege: The Hudson Valley UFO Sightings". Hans seneste bog er *UFO Danger Zone: Terror and Death in*

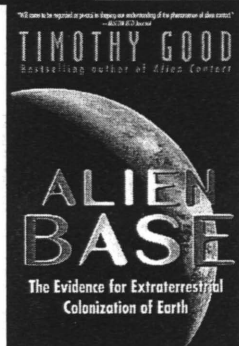
Til kamp mod de troende

Tidsskriftet *Skeptical Inquirer* i USA er skeptikernes flagskib i kampen mod overtro og svindel i mystikkens verden. Alting er voldsomt i USA. Det gælder også dyrkelsen af det okkulte og troen på "hvad som helst".

Derfor bliver reaktionen også tilsvarende heftig. Set med danske øjne er skeptikerne i CSICOP ofte lige så frelst og enøjede som deres modstandere, men de forsøger dog at holde benene på jorden, når talen drejer sig om ufoer o.lign. De seneste års bedste (og stadig aktuelle) ufoartikler i *Skeptical Inquirer* er nu samlet i bogen *The UFO Invasion. The Roswell Incident, Alien Abductions, and Government Coverups*.

Blandt bidragyderne finder man: Philip Klass, Robert E. Bartholomew, David E. Thomas, Joe Nickell, James E. Oberg, Ian Ridpath, Robert Sheaffer, Robert A. Baker og C. Eugene Emery, Jr.

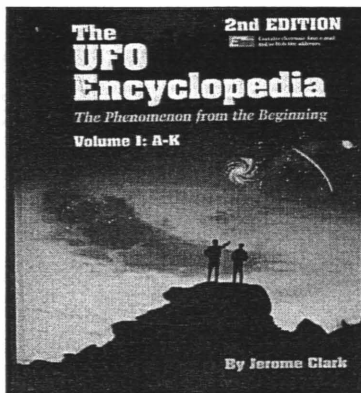
The UFO Invasion. The Roswell Incident, Alien Abductions, and Government Coverups bør stå på alle boghylder.

Brazil - Where Next? med forord af dr. Jacques Vallee.

Bogen er en samling velskrevne og spændende beretninger om brasilianere, der til Bob Pratt har fortalt deres historier om møder med ukendte og skræmmende fartøjer og væsner. Historierne er ofte hårrejsende læsning, som sikkert også vil interessere mange folkemindesamlere. Den sydamerikanske folkløse ser ud til at være ganske farverig!

Ny udgave af encyklopædi

I I UFO-Vision nr. 5 (side 81) omtalte jeg Jerome Clarks omfattende trebindsværk *The UFO Encyclopedia*, som udkom 1990-96. Nu er værket udkommet i en ny revideret udgave i to bind med i alt 1.180 sider fra "Abduction Phenomena" til "Jennie Zeidman". Den nye udgave indeholder nyskrevne artikler, reviderede adresse- og litteraturlister samt web-adresser. Mine indvendinger mod 1. udgavens sparsomme billedmateriale og høje pris gælder også 2. udgaven. Har man de "gamle" tre bind, behøver man ikke at ofre 140 dollars på de to nye.

Hilary Evans: *From Other Worlds. The truth behind aliens, abductions, UFOs and the paranormal.* Carlton Books, London 1998. ISBN 1-85868-514-1, 192 sider, rigt illustreret, indbundet, stort format. Pris: £ 14,99.

SUFOI har indkøbt flere eksemplarer af *From Other Worlds*. Bestil allerede i dag denne flotte

bog ved at indbetale kr. 250 + kr. 15 (porto) i alt **kr. 265** på giro 9 11 77 25, Postboks 6, 2820 Gentofte. Skriv bestillings-nummer **B-030** på modtagerdelen.

Robert E. Bartholomew og George S. Howard: *UFOs & Alien Contact. Two Centuries of Mystery*, Prometheus Books, Amherst, New York 1998. ISBN 1-57392-200-5, 408 sider, indbundet. Pris: US\$ 26,95.

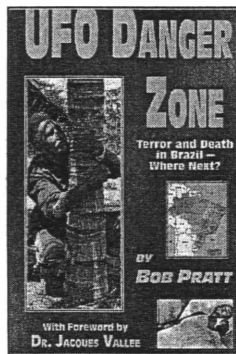
Philip Patton: *Travels in Dreamland. The Secret History of Area 51*, Millennium 1998, ISBN 0-75281-608-X, 376 sider, ill., paperback. Pris: £ 6,99.

Terry Matheson: *Alien Abductions. Creating a Modern Phenomenon*, Prometheus Books, Amherst, New York 1998. ISBN 1-57392-244-7, 317 sider, indbundet. Pris: US\$ 26,95.

Kendrick Frazier, Barry Karr and Joe Nickell (red.): *The UFO Invasion. The Roswell Incident, Alien Abductions, and Government Coverups*, Prometheus Books, Amherst, New York 1997. ISBN 1-57392-131-9, 315 sider, ill., indbundet. Pris: US\$ 25,95.

Timothy Good: *Alien Base. Earth's Encounters With Extraterrestrials*, Century, London 1998. ISBN 0-7126-7812-3, 419 sider, ill., indbundet. Pris: £ 16,99.

Bob Pratt: *UFO Danger Zone. Terror and Death in Brazil - Where Next?*, Horus House Press, Inc. 1996, ISBN 1-881852-14-8, 346 sider, ill., Paperback.

Jerome Clark: *The UFO Encyclopedia. The Phenomenon from the Beginning*, Omnigraphics, Detroit 1998. ISBN 0-7808-0097-4, 1.180 sider (2 bind, 2. udgave), ill., indbundet, stort format. Pris: US\$ 140,00.

Massehysteri: En skeptikers guide

Af Robert Bartholomew

Massehysteri er et meget vigtigt begreb for skeptikere, da det kan påvirke millioner af mennesker.

Ordet hysteri bliver brugt af psykiatere til at beskrive en vedvarende patologisk tilstand i forbindelse med mentale forstyrrelser, almindeligvis psykoser.

Sociologer og socialpsykologer bruger begreberne massehysteri og vrangforestilling i forskellige betydninger til at beskrive spontane, forbigående reaktioner i en given del af befolkningen. Uden for denne definition er overtro, som er af enten organiseret eller rituel oprindelse. Dette begreb kan også beskrive variationer i adfærden.

Der er fire forskellige grunde til massehysteri:

- direkte trusler mod samfundet
- massepanik
- symbolske farer for samfundet, og
- almindelige ønskedrømme.

Har man kendskab til de processer, der udløser de forskellige typer, og kan man finde deres karakteristiske træk, er man godt på vej til at kunne forsvare sig mod dem.

Massehysteri adskiller sig fra de almindelige religiøse myter og populær overtro ved, at det opstår spontant, skønt det af og til bliver institutionaliseret. Eksempler på en institutionalisering er de vidt spredte satankulte og de store grupper, der enten tror på, at vi får besøg af ikkejordiske eller tror på bigfoot.

Historien er fyldt med eksempler på massehysteri, hvilket for mange personer uden for den historiske og kulturelle epoke måske er morsomt og underligt.

I 1806 frygtede fx mange indbyggere i Leeds i England, at verdens ende var nær, da en høne begyndte at lægge æg, hvorpå der stod: "Kristus kommer." Mange mennesker stimlede sammen for at se den guddommelige fugl, indtil man opdagede, at der var skrevet på æggene med ætsende blæk, før de var proppet op i hønen. Dette er et af mange

eksempler fra Charles Mackays klassiske *Memoirs of the Extraordinary Popular Delusions and Madness of Crowds* (1852).

Desværre er resultatet ofte mere dystert end blot en sammenstimlen af mennesker: nazisme, masseselv mord, moralske heksejagter, rigtige heksejagter, frygten for kommunistisk infiltration, korstogene og den ubegrundede frygt for, at AIDS smitter tilfældigt - blot for at nævne nogle få.

Mens historien er fyldt med legendariske og varierede kollektive dumheder, er tilfældene i vor tid forbavsende ens. De fire meget brede kategorier indeholder spredte falske og outrerede overbevisninger, hvilket forstærker muligheden for, at de især har en social og kulturel baggrund. De kan være positive og tages som ønsketænkning,

men er normalt negative og fyldt med frygt. Rygter er ofte grunden til den slags hysteri.

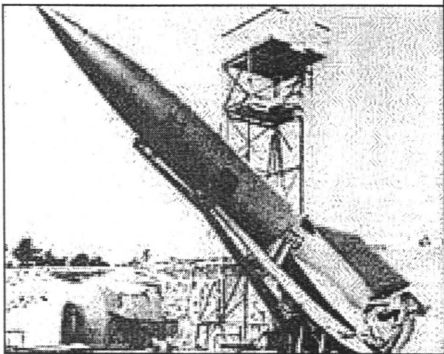
Når en person forsøger at bekræfte eller afvise indholdet i verserende historier, hverdagsting, hændelser og omstændigheder, betragtes det ofte som et forsøg på at sløre virkeligheden. Mange faktorer er med til at få historien ud til de mange: radio, tv og aviser, dårlig uddannelse, dårlig iagttagelsesevne, kultur og troen på autoriteter såsom politikere, militær og lignende.

Direkte trusler mod samfundet

Denne form for massehysteri har sin oprindelse i en overdreven frygt for det, som en del af den berørte befolkning tror er en direkte trussel mod dem. Frygten varer fra nogle få uger til adskillige måneder og optræder ofte i perioder. Nogle føler spænding, men går ikke i panik. Ofte sker det som et udslag af fantasi og spredes som følge af en fejlagtig opfattelse og løse rygter.

Et godt eksempel på en direkte trussel mod samfundet fandt sted i Sverige i 1946, da mange raketter blev set krydse himlen. I forbindelse med en del kometstumper, der kom ind i atmosfæren, opstod der rygter om, at det var fjernstyrede tyske raketter, som Sovjetunionen afprøvede efter at have beslaglagt dem i slutningen af Anden Verdenskrig. Afprøvingerne skulle ifølge rygterne være en del af et politisk pres før en invasion.

Den historiske og politiske baggrund gjorde rygterne mulige, da episoderne fandt sted på et tidspunkt, hvor man havde mistillid til Sovjetunionen og frygtede en invasion som følge af grænsekrænkelser og spionskandaler - noget der havde plaget svenskerne i århundreder.

Erklæringer fra det svenske militærs top, politikere, videnskaben, politiet og journalister forstærkede troen på raketterne. Overbeviste om deres eksistens tolkede alle pludselig stjerneskyd som raketter, der krydsede det svenske luftrum. Nogle så endda styrefinner og fartøjernes skrog.

Det svenske militær undersøgte 997 rapporter inklusive næsten 100 "nedstyrtninger" i fjerne områder uden at finde så meget som det mindste bevis på, at raketterne eksisterede (Bartholomew 1993).

Af og til er den frygtede kraft en mystisk angriber, som vil terrorisere et samfund. I en to-ugers periode i 1956 blev et par dusin mennesker i Taipei på Taiwan angiveligt angrebet af en mand med et barberbladslignende våben. Politiet slog senere fast, at der havde været tale om en psykisk hændelse. Da rygterne var på sit højeste, skyldtes alle rifter, om de så stammede fra et stykke papir, en torn eller en paraply i en overfyldt bus, denne mand (Jacobs 1965).

Til tider kan sådan en imaginær trussel få skyld for sygdomme, som det skete i Mattoon, Illinois, et par uger i 1944, hvor den "skøre gasser" optrådte (Johnson 1945).

I 1973 var det Auckland, New Zealand, der stod for tur. 50 tromler var ved at blive læsset af på en kaj, da man opdagede, at de lækkede, og en kemikalieagtig stank bredte sig i området. Efter en foreløbig undersøgelse af kemikalierne giftighed blev offentligheden fejlinformeret om, at de var meget giftige. Det gav omkring 400 havnearbejdere og en del beboere i nærheden forskellige symptomer: hovedpine, åndedrætsbesvær og irritation af øjnene (McLeod 1975).

I den ikke-vestlige del af verden er direkte trusler mod samfundet tæt knyttet til den kulturelle tradition, som det er tilfældet med rygterne om hovedjægerne i de fjerne egne af Malaysia og Indonesien (Forth 1991; Barnes 1993). Disse hændelser er et udslag af frygt blandt "primitive" indbyggere for at miste politisk magt til en fjern og central regering. Frygten for hovedjægere er karakteriseret af, at nogle få har set hovedjægerne og deres påståede trofæer.

Akkurat som den klare nattehimmel er ideel for ufoobservationer og søer for søuhyrer, er den sydøstasiatiske jungle det ideelle sted for hovedjægere. Hele landsbyer er ofte lammede af skræk, rejser mellem landsbyer er stærkt begrænsede, vagtposter bliver sat ud, og skoler er lukkede i måneder.

Frygten for hovedjægere opstår ofte i forbindelse med regeringsbyggeri af fx broer

og bygninger, hvor folketroen fortæller, at et eller flere menneskehoveder skal bruges til at give et solidt og blivende fundament. Det er ofte et udslag af den ideologiske modsætning mellem administratorerne og de administrerede (Drake 1989, 275).

Masse-panik

En anden almindelig form for hysteri er masse-panik. Mange mennesker bliver grebet af en indbildt frygt, som varer flere dage eller uger og først hører op, når det endelig står klart, at der ingen fare er. Det bedst kendte eksempel er den panik, der udbrød i USA allehelgensaften 1938 som følge af en meget realistisk radioudsendelse baseret på H.G. Wells' bog *Klodernes kamp*.

I bogen *The Invasion from Mars: A Study in the Psychology of Panic* (Cantril 1940) skriver psykologen Hadley Cantril, at det er almindeligt, at panik slår al fornuftig tænkning fra såsom at ringe til politiet eller at kontrollere medierne. Der er stor mulighed for, at det samme kan ske igen.

En lignende udsendelse i Sydamerika ti år senere havde katastrofale følger. I Quito-området i Ecuador resulterede et stykke i radioteatret baseret på *Klodernes kamp* i 1949 i, at titusinder af afsindige mennesker løb ud på gaderne og flygtede for at redde livet eller forsvare sig mod et gasangreb fra marsboere. Udsendelsen var på spansk og meget realistisk. Den oplyste, at marsboerne var landet på egnen, i Cotacallo-området. Stykket bragte udtalelser fra politiet og skræmte øjenvidner. Udsendelsen var så

overbevisende, at politiet hastede til Cotacallo for at forhindre invasionen. Quito var uden politi, da en rasende menneskemængde angreb radiohuset, som havde sendt udsendelsen, og satte ild til bygningen. 15 mennesker omkom, deriblandt idemanden.

Spontan masseflugt fra London er sket med jævne mellemrum gennem århundreder som følge af, at profetier forudsagde byens undergang: i 1524 var det oversvømmelse, i 1736 var det dommedag og i 1761 et jordskælv (Mackay 1852).

En anden alvorlig massepanik ramte Adelaide, Australien, i månederne op til den 19. januar 1976. Mange mennesker flygtede fra byen, og mange solgte endda deres huse, da "mediet" John Nash forudsagde, at et jordskælv og en tidevandsbølge ville ramme byen omkring middag. Mange af de mennesker, som solgte deres huse og flygtede op i bjergene, var førstegenerations-indvandrere fra Grækenland og Italien. Både Grækenland og Italien har gennem historien oplevet mange ødelæggende jordskælv, og troen på clairvoyante er meget stærk i netop de to lande (Bartholomew 1992).

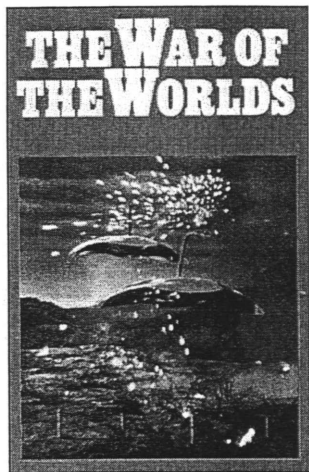
Symbolisk skræk

Symbolisk skræk opstår og forsvinder hele tiden og breder sig til hele lande og geografiske regioner. Det drejer sig mere om en længerevarende frygt og mindre om en umiddelbar frygt for sikkerhed og velfærd. Frygten er symbolsk og har sit udspring i rygter. Frygten opstår blandt etniske minoriteter og afvigere, som fejlagtigt bliver anklaget for onde gerninger, og kan sammenlignes med den heksejagt, der fandt sted i Europa fra 1400 til 1650.

I *Collective Behavior* omtaler sociologen Erich Goode (1992) disse heksejagter og oplyser, at de havde deres udspring i den romersk-katolske kirke i den sene middelalder og den tidlige renæssance. Det feudale hierarki var i opløsning, og bønderne flyttede ind til byerne. Videnskaben kom i konflikt med de kirkelige doktriner, og nye religiøse bevægelser opstod uden for kirkens kontrol.

I et ubevidst forsøg på at modvirke udviklingen og genoprette de traditionelle autoriteters magt, begyndte kirken jagten på hekse. Inkvisitionen gjorde alt for at finde de mennesker, som den betragtede som en trussel mod kirken.

To forskellige former for massepanik har stået på i det seneste årti. I den vestlige verden har jødisk-kristne traditioner oplevet

fortsatte rygter om eksistensen af en satanisk kult og et satanisk netværk, som kidnapper og ofrer børn. Disse rygter faldt sammen med en udbredt tro på, at den vestlige moral og de traditionelle værdier var i forfald.

Under lignende historiske omstændigheder har der været rygter om, at fremmede ville omstyrte og true samfundets moral. Syndebukkene har været etniske minoriteter som jøder, afrikanere, kommunister, kættere, afvigere og fattige.

Sådanne rygter har gode kår under dårlige konjunkturer og social uro og er karakteriseret ved at indeholde meningsfulde og belejlige budskaber med udgangspunkt i en udbredt frygt. Rygterne går fra mund til mund, lokale detaljer tilføjes, og en troværdig kilde identificeres. Deres betydning er ofte billedlig.

Victor (1990, 290) bemærker, at mindre frygt for en satankult opstod samtidig med, at den traditionelle familiestruktur gik i opløsning, og der var behov for at finde en "synder". Forskellig fra en almindelig fare, er denne frygt af mere generel karakter og skræmmer ikke kun almindelige mennesker, men en hel livsform (Hicks 1990, 387).

Rygter og vandrehistorier om lokale satankulte har en funktion som advarende kulturel metafor for den svækkede families mulighed for at beskytte sine børn (Bromley 1989; Victor 1989). En lignende symbolsk udvikling holder liv i panikken vedr. sexmisbrug af børn, hvilket er sket i mange perioder i visse regioner i årtier (Cockburn 1990).

Almindelige ønskedrømme

Ønskedrømme involverer de samme processer, som udløser massefrygt og -panik, bortset fra at det drejer sig om noget ønskeligt eller nødvendigt. Drømmene varer nogle få uger eller måneder og optræder ofte i bølger. Det drejer sig om ubevidste ønsker knyttet til menneskets skrøbelighed i forbindelse med en mulig tro og giver grobund for en udbredt søgen efter ophøjethed og udødelighed.

Der er fx Jomfru Marias "opdukken" (Yassa 1980, Persinger og Derr 1989), "flytning" af religiøse statuer i Irland (Toibin 1985), bølger af historier om alfer i England i det 19. århundrede (Kirk 1812, Evans-Wentz 1909) og de flyvende tallerkner siden 1947 (Sheaffer 1981).

Disse myter støttes af et åndeligt tomrum, som humanismens og

verdslighedens overlegenhed har efterladt. I denne sammenhæng og styrket af sensationelle tv-programmer, film, bøger og forskellige blade, har nutidige befolkningsgrupper gennem søgt himlen for de "ufoer", som Carl Jung (1959) betegnede som "teknologiske engle". Disse observationer tjener som en Rorschach blækklapprøve på den kollektive psyke og understreger løftet om teknologiens hurtige udvikling under en periode med åndeligt forfald.

Beretninger om ufonauter og alfer skildrer gudelignende væsner, som er i stand til at overskride naturlovene og hæve mennesker op på deres udødelige niveau. Beretningerne indeholder temaer fra religionen, mytologien og folkloren, og er over hele verden camoufleret for at opnå samtidens accept (Bullard 1989).

Ophøjethed og magiske eller overnaturlige kræfter er undertoner i enhver ønskedrøm. Uddannelse giver modstand, men ikke immunitet over for det, som filosofen Paul Kurtz (1991) betegner som "den ophøjede fristelse".

Selv observationer af indbildte og uddøde dyr som bigfoot og den tasmanske "tiger" tyder på, at zoologien har gennemgået en udvikling, hvor forskere i det paranormale lænker ikkejordiske og paranormale temaer sammen med fantasidyr (Clark and Coleman 1978, Healy and Cooper 1994). Sådanne dyrs eksistens kan ses som et antivitenskabeligt symbol, der underminerer verdsligheden. Ligesom påstande om kontakter med ufoer eller Jomfru Maria hviler beviserne for bigfoots og den tasmanske tigers eksistens på øjenvidneberetninger, som erfaringsmæssigt er utroværdige (Loftus 1979, Buckhout 1980, Ross med flere 1994).

Ikke-vestligt hysteri

Menneskets godtroenhed er kun begrænset af sandsynlighed. Dette er meget tydeligt i ikke-vestlige lande, hvor mistænksomhed og overtro ofte tager overhånd. Fx er det en

almindelig antagelse, at det at spise en bestemt slags mad eller have omgang med "spøgelser" kan forårsage, at ens kønsorganer hurtigt skrumper ind.

Det er et bemærkelsesværdigt udslag af hysteri, når mænd i dele af Asien ofte oplever "koro"-epidemier. De er overbeviste om, at de er ofre for smitsomme sygdomme, der får deres penis til at skrumpes.

Hysteriet bliver udløst af rygter. Det varer fra få dage til flere måneder og rammer ofte tusinder af mænd. "Ofrene" er meget urolige, sveder, har hjertebanken, lider af søvnløshed og anbringer tit skruetvinger eller snore om organet, eller får familiemedlemmer til at holde penis, indtil det er muligt at blive behandlet af indfødte healere eller medicinmænd. Det sker også, at kvinder bliver angrebet, så de tror, at deres bryster og skede bliver trykket ind i kroppen.

Under en koro-epidemi i den lille ønation Singapore i 1967 blev i tusindvis af indbyggerne angrebet, både mænd og kvinder, hvilket fik regeringen til at erklære området for katastrofeområde (Gwee 1968, Mun 1968).

I 1982 brød helvede løs i det nordøstlige Indien. Panikken var så omfattende, at myndighederne tog det drastiske skridt at køre rundt i regionen med højtalervogne for at berolige de opskræmte indbyggere. Myndighederne målte også de angst mænds penis for at bevise, at de ikke skrumpede ind (Chakraborty med flere 1983). Uvidenhed kombineret med rygter og overtro resulterede i, at vanvittige mennesker som gale undersøgte deres kønsorganer.

Selv om koro måske for udenforstående synes at være fuldstændig ude af proportioner, er forskellen fra udbrud af massehysteri i Vesten kun markant på ét punkt: genstanden for massehysteriet. I dette tilfælde er det kønsorganerne og deres ændring i størrelse, facon og funktion.

For at massehysteri kan opstå, skal emnet være af meget stor betydning, og rygterne troværdige. I teorien er det eneste, der hindrer lignende epidemier i Vesten, at man ikke har en koro-tradition.

Det dragende i massehysteri

Kollektiv hysteri indeholder en magtfuld lokkemad, som konstant ændrer sig som en kamæleon og gør os i stand til at virkeliggøre vores inderste ønsker. I Vesten kan vi godt se, at frygten for koro og hovedjægere er et produkt af myter og overtro. De samme

mennesker har dog en tilbøjelighed til at tro på flyvende tallerkner, spøgelser og psykiske fænomener.

Vi må altid være forberedte på at vurdere utrolige påstande ud fra de tilgængelige kendsgerninger og undgå at foretage følelsesmæssige vurderinger. Massehysteriets temaer lurer konstant.

Omstændighederne omkring Adelaide jordskælvsplanen i 1976 er identisk med den panik, der opstod i London under en jordskælvsplan i 1761. I dag er frygten for børnemishandling og satankulte den samme, som den frygt der udløste heksejagten i Europa i middelalderen. I dag er ønskedrømme en parallel til de ophøjede elementer, som i årtusinder har været en markant del af de religiøse bevægelser. Kun formen i de sociale og kulturelle mønstre ændrer sig.

Robert Bartholomew er sociolog ved James Cook University i Queensland, Australien.

Referencer:

- Barnes, R.H. 1993. Construction sacrifice, kidnapping and head hunting rumours on Flores and elsewhere in Indonesia. *Oceania* 64: 146-158.
- Bartholomew, R. 1992. A brief history of mass hysteria in Australia. *The Skeptic* (Australia) 12: 23-26.
- Bartholomew, R. 1993. Redefining epidemic hysteria: An example from Sweden. *Acta Psychiatrica Scandinavica* 88: 178-182.
- Bromley, D.G. 1989. Folk narratives and deviance construction: Cautionary tales as a response to structural tensions in the social order. I *Deviance and Popular Culture*, edited by C. Sanders.
- Buckhout, R. 1980. Nearly 2,000 witnesses can be wrong. *Bulletin of the Psychonomic Society* 16: 307-310.
- Bullard, T.E. 1989. UFO abduction reports: The supernatural kidnap narrative returns in technological guise. *Journal of American Folklore* 102: 147-170.
- Cantril, H. 1940. *The Invasion from Mars. A Study in the psychology of Panic*. Princeton: Princeton University Press.
- Chakraborty, A., S. Das, and A. Mukherji. 1983. Koro epidemic in India. *Transcultural Psychiatric Research Review* 20: 150-151.
- Clark, J., and L. Coleman. 1978. *Creatures of the Outer Edge*. New York: Warner.

- Cockburn, A. 1990. Abused imaginings. *New Statesman and Society* 85: 19-20.
- Drake, R. A. 1989. Construction sacrifice and kidnapping: Rumor panics in Borneo. *Oceania* 59: 269-278.
- Evans-Wentz, W. Y. 1909. *The Fairy Faith in Celtic Countries*. Rennes, France: Oberthur.
- Forth, G. 1991. Construction sacrifice and head-hunting rumours in central Flores (Eastern Indonesia): A comparative note. *Oceania* 61: 257-266.
- Goode, E. 1992. *Collective Behavior*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Gwee, A.L. 1968. Koro: Its origin and nature as a disease entity. *Singapore Medical Journal* 9: 3.
- Healy, T. and P. Cropper. 1994. *Out of the Shadows: Mystery Animals of Australia*. Ironbark: Chippendale.
- Hicks R.D. 1990. Police pursuit of satanic crime, part II: The satanic conspiracy and urban legends. *Skeptical Inquirer* 14: 378-389.
- Jacobs, N. 1965. The phantom slasher of Taipei: Mass hysteria in a non-Western society. *Social Problems* 12: 318-328.
- Johnson, D. 1945. The "phantom anesthetist" of Matoon: A field study of mass hysteria. *Journal of Abnormal Psychology* 40: 175-186.
- Jung, C. 1959. *Flying Saucers: A Modern Myth of Things Seen in the Sky*. New York: Harcourt Brace and World.
- Kirk, R. 1812. *The Secret Commonwealth of Elves, Fauns and Fairies*. London: Longman.
- Kurtz, P. 1991. *The Transcendental Temptation: A Critique of Religion and the Paranormal*. Buffalo, N.Y.: Prometheus.
- Loftus, E. 1979. *Eyewitness Testimony*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press.
- Mackay, C. 1852. *Memoirs of Extraordinary Popular Delusions and the Madness of Crowds*, Volume 2. London: Office of the National Illustrated Library.
- McLeod, W.R. 1975. Merphos poisoning or mass panic? *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry* 9: 225-229.
- Mun, C.I. 1968. Epidemic koro in Singapore. *British Medical Journal* i: 640-641.
- Park, A. 1986. Tasmanian tiger: extinct or merely elusive. *Australian Geographic* 1: 66-83.
- Persinger, M., and J. Derr. 1989.

Geophysical variables and behavior: LIV Zeitoun (Egypt) apparitions of the Virgin Mary as tectonic strain-induced luminosities. *Perceptual and Motor Skills* 68: 123-128.

- Ross, D., J. Read, and M. Toglia. 1994. *Adult Eyewitness Testimony: Current Trends and Developments*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sheaffer, R. 1981. *The UFO Verdict*. Buffalo, N.Y.: Prometheus.
- Toibin, C. 1985. *Moving Statues in Ireland: Seeing Is Believing*. County Laois, Erie: Pilgrim Press.
- Victor, J. 1989. A rumor-panic about a dangerous satanic cult in Western New York. *New York Folklore* 15: 23-49.
- Victor, J. 1990. The spread of satanic cult rumors. *Skeptical Inquirer* 14: 287-291.
- Yassa, R. 1980. A sociopsychiatric study of an Egyptian phenomenon. *American Journal of Psychotherapy* 34: 246-251.

Kilde: *Skeptical Inquirer*, maj/juni 1997.

Oversættelse: Flemming O. Rasmussen/kmh

Vedr. Koro-hysteri, så tjek også hjemmesiden:

fastinternet.net.au/~nemesisis/koro.htm

Mrs. Kenneth Arnold, the world's first debunker.

Pendulering kan føre vidt

En meget speciel bog med baggrund i pendulering har set dagens lys. Forfatteren fortæller, at han efter over 10.000 penduleringer har fået svar på en lang række spørgsmål og hævder bl.a., at rumfolk har besøgt Jorden gennem 9.300 år!

Af Ole Henningsen

For kort tid siden blev jeg opmærksom på en ny bog på dansk. Efter reklamematerialet at dømme skulle den berette om rumfolks tilstedeværelse her gennem 9.300 år samt deres indflyvninger, centre, navigationslinjer og virke her på kloden.

Forfatteren er Jens Sørensen fra Nykøbing F., men som han selv skriver, er det egentlig ikke ham, der er forfatteren. Oplysningerne har han fået fra "Universets Computer" - hverken mere eller mindre - og er resultatet af over 10.000 penduleringer gennem et par år frem til 1987.

Jens Sørensen skriver i sine indledende oplysninger, at bogen er fyldt med fantastiske oplysninger om påvirkninger udefra af vor klode siden 7.317 f.Kr. Han stiller fx spørgsmålstegn ved, hvordan og hvorfor pyramiderne blev bygget. Hvem der kunne udhugge og opstille statuerne på Páskeøen osv. osv.

At stille spørgsmålstegn ved tingene, er det jo frit for enhver at gøre, men af og til var det måske på sin plads seriøst at overveje nogle af de svar, vor tids videnskab trods alt har givet på mange postulerede gåder!

Bogens budskab er at beskrive de mange kraftlinjer og kraftcentre, der efter forfatterens penduleringer at dømme, findes over hele Jorden. Størstedelen af bogens indhold udgøres af beskrivelsen af disse ting. Forfatteren gør ligeledes opmærksom på de mange sammenfald, der er med andres oplysninger om samme fænomen.

Der henvises bl.a. til Preben Hanssens ideer om kraftlinjer m.v. omkring Trelleborg ("Trelleborgenes ukendte fortid", Bogan). Men som udgangspunkt at skulle tro på, at

vikingeborgen Trelleborg skulle have været et kraftcenter med fire tårne...at der over tårnene har været en kæmpemæssig parabol, der har sendt sine lyssignaler ud i rummet... at det hele blev pillet ned igen af rumfolkene i år 991 f.Kr. for at vi ikke i nutiden skulle have sådanne bygningsværker at undre os over, osv...!

Meget belejligt, naturligvis, men det er nu langt ude i kampen for at sige det mildt, og det forekommer at være en noget letkøbt tilsidesættelse af moderne arkæologistudier og målbare facts på området.

Der er ingen tvivl om, at der ligger et fantastisk stykke arbejde og en stor entusiasme bag udgivelsen, der er bekostet af forfatteren selv. Et arbejde, som man måske umiddelbart kunne have stor respekt for. Spørgsmålet er dog: Hvem kan have interesse i et sådant værk? Hvad skal vi bruge det til? Det er vist kun for en meget beskeden og ukritisk læserskare.

Vi er kun en kolonihave, som bliver dyrket udefra, skriver forfatteren.

Tjah, måske nok, men selv en så simpel - men bestemt fascinerende - påstand kræver dog en slags beviser eller kraftige indicier, som forfatteren ikke leverer.

Jens Sørensen: *Rumfolk her gennem 9300 år*, Forlaget EFFEKT 1998. Ill., 200 sider. Pris: 178 kr.

Kan bestilles hos:

Forlaget EFFEKT, Strandmarken 15, 4800 Nykøbing F.

Før Roswell:

Baggrunden for myterne om ufo styrt

Beretningerne om en nedstyrtet ufo i New Mexicos ørken er en del af en større myte, der er betydeligt ældre end Roswell-myten.

Af Robert E. Bartholomew

Men hvad gør denne myte så populær? Forulykkede et ikkejordisk rumskib, og blev besætningen dræbt ved en nedstyrtning ved Roswell, New Mexico, i 1947? Nej! Nedstyrtningen fandt sted på en isoleret ø i Det indiske Ocean i 1862.

Et andet rumskib styrter ned nær en lille by i det sydvestlige USA og dræber dets ikkejordiske pilot. Ved Roswell? Nej! Det var ved Aurora, Texas, i 1897.

I juli 1947 styrtede en flyvende tallerken angiveligt ned i ørkenen nær Roswell, New Mexico, og besætningen blev dræbt eller alvorligt kvæstet. Den amerikanske hær afspærrede efter sigende området, fjernede alle beviser og iværksatte en sløring.

Beretninger om nedstyrtede ufoer er ikke af nyere dato, for selv om i dusinvis af rapporter om nedstyrtede ufoer er dukket op i alle alkrøge af vores klode siden 1947 (Friedmann og Berliner 1992; Randle 1995; McGhee og Dickeson 1996), går rapporter om ikkejordiske fartøjer helt tilbage til sidste halvdel af 1800-tallet.

Historien er et værdifuldt redskab for skeptikerne, da den skaber en vis afstand til observatørernes mere følelsesmæssige reaktioner og sætter dataene i et troværdigt skær.

Mellem 1900 og 1950 fløj de menneskelignende fremmede fx typisk i tallerkner med rygende udstødningsrør og klodsede landingsstel, mens de selv bar Buch Rogers-agtige rumdragter og

strålepistoler og almindeligvis kom fra Mars.

Denne karakteristik virker latterlig, når man sammenligner med vore dages ufonauter, der har store hoveder, store øjne, svæver ud af deres fartøjer og kommunikerer ved telepati. Ved at sammenligne de historiske data, kan man meget tydeligt se, at de er en del af samme myte.

I et brev til *Huston Post* dateret den 2. maj 1897 skriver John Leander, at en gammel sømand fra El Campo, Texas, - identificeret som "Mr. Oleson" - hævdede, at hans skib forliste ved en lille ø i Det indiske Ocean i 1862. Han fortalte, at han så et stort rumskib med gigantiske vinger styrtede ned på øens klipper. I rumskibet lå ligene af adskillige fire meter høje væsner med bronzefarvet hud.

"Deres hår og skæg var langt, blødt og silkeagtigt, som et barns hår."

De sømænd, der havde overlevet forliset, boede i det nedstyrtede rumskib, efter de havde trukket de store væsner ud på klipperne og smidt dem i havet. Sømændene

byggede en tømmerflåde og blev senere reddet af et russisk skib. Oleson gemte dog en ring, som havde tilhørt et af væsnerne, og brugte den som bevis på hændelsen.

Ringens var næsten 6 cm i diameter, og "den var lavet af et materiale ukendt for alle juvelerer...på ringen var to røde sten." Inden det russiske skib nåede i havn, døde de reddede søfolk. Eneste overlevende var Oleson.

Denne beretning har en del til fælles med Roswell. Beretningen er en andenhåndsberetning om fremmede væsener i et rumfartøj, der er styrtet ned et isoleret sted. Fartøjet var ødelagt, og der blev fundet en fremmed skrift indvendig. Ligene af de fremmede og alle vragele forsvandt. Et bekræftende bevis i form af en stor ring med ukendte mål blev reddet, men vidnet viste den aldrig frem.

Det er vigtigt at huske på, at vores interesse i sådanne beretninger er deres værdi som fortælling, ikke om de er fup eller fakta.

Under en bølge med store luftskibe over USA mellem 1896 og 1897 (Bartholomew 1990; se også *UFO-bølger*, SUFOI 1995) var der adskillige beretninger om nedstyrtninger.

Om natten den 3. december 1896 blev et forulykket luftskib fundet i et græsningsområde nær San Francisco, efter nogle landmænd havde hørt et brag og råb om hjælp. Landmændene skyndte sig til området og fandt to forvirrede besætningsmedlemmer nær et 15 meter langt, kegleformet rør af galvaniseret jern med knækkede vinger og propeller.

Efter at have udløst en lokal sensation og efter et krydsforhør foretaget af de personer, som havde undersøgt "vraget", tilstod den formodede pilot J.D. deGear fra Fulton Street 538, at "skibet" var blevet trukket op på en bakketop på en vogn, hvorefter det fik et skub, så det kørte ned i dalen, hvor det havarede (*San Francisco Chronicle*, den 4. december 1896, side 5). Stedet var valgt af hensyn til en nærliggende saloon, der tjente godt på spøgen.

Om natten den 4. april 1897 styrtede et luftskib angiveligt ned på J.D. Sims' bedrift nær Bethany, Missouri, og piloten blev dræbt (*St. Joseph Daily Herald*, den 6. april 1897, side 5).

Samme uge styrtede et flyvende fartøj ned i et reservoir

nær Rhodes, Iowa (*Iowa State Register*, den 13. april 1897, side 1). Der blev ikke fundet vragele.

Den 16. april styrtede endnu et fartøj angiveligt ned uden for Waterloo, Iowa (*Cedar Rapids Evening Gazette*, den 16. april 1897, side 1).

I Tennessee gik der rygter om, at et fartøj var styrtet ned i Sycamore Creek midt om natten uden at efterlade sig noget spor (*Nashville Banner*, den 17. april 1897, side 1).

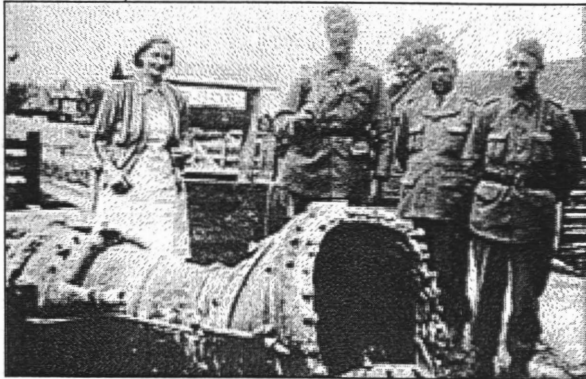
Sidst, men ikke mindst, er der fupnummeret fra Aurora, Texas, hvor et fartøj efter sigende styrtede ned. Piloten, som var fra Mars, blev begravet i nærheden (*Dallas Morning News*, den 19. april 1897, side 5). I *UFOs - Explained* skriver Philip J. Klass, at denne historie er en and. Alligevel valfarter ufoforskere den dag i dag til Aurora med deres kameraer, geigertællere, metaldetektorer, hakker og spader i håb om at finde marsmandens formodede grav.

Det er også værd at bemærke, at der også under luftskibsbølgen var teorier fremme om, at regeringen foretog en sløring. *Galveston Daily News* skriver den 29. april 1897 på side 10, at luftskibene var en del af et hemmeligt eksperiment, som den amerikanske regering var i gang med. Der stod bl.a.:

"Der finder et så omfattende hemmelighedskræmmeri sted, at selv officerer i hæren kun har en svag formodning om, hvad der foregår."

Der gik også rygter om, at luftskibene blev fremstillet på skjulte militære installationer som Fort Sheridan nær Chicago og Fort Logan i Colorado.

Påstandene om nedstyrtede ufoer fra før Roswell kom også fra andre steder end USA. I 1909 var der en bølge af store zeppelinere over New Zealand, ledsaget af rygter om, at Tyskland planlagde et angreb.

En zeppelin skulle ifølge rygterne være styrtet ned på Waikaka, og alle om bord være dræbt ([Dunedin] *Evening Star*, den 31. juli 1909).

I 1930'erne var der de mystiske "spøgelsesfly" over Skandinavien. Den 5. februar 1933 var adskillige nordmænd overbeviste om, at et "spøgelsesfly" var styrtet ned på Fagar Fjældet. Politiet fandt dog ingen vragester (*Svenske Dagbladet*, den 7. februar 1934).

Under Anden Verdenskrig gik der rygter om, at den engelske regering havde fundet en nedstyrtet tallerken og nogle små ikkejordiske væsener (Good 1997, side 21).

I 1946 styrtede dusinvis af ufoer ned i Skandinavien efter rygter om, at Sovjet foretog testaffyringer med V-raketter. Der blev dog aldrig fundet et bekræftende bevis, på trods af at militæret foretog en intens eftersøgning (Liljegren og Svahn 1989).

Hvis der er noget mærkeligt i beretninger om nedstyrtede ufoer, ligger forklaringen ikke i en hemmelig, militær hangar, men i den menneskelige hjerne. Vi er nødt til at spørge os selv: Hvad gør denne myte så tiltrækkende?

Folkloristen Jan Brunvand (1981, side 21) mener, at hvis en fortælling eller sagn skal overleve i det moderne samfund som "en levende og fortællende folkløse", må den indeholde følgende elementer:

"Et stærkt historisk islæt, en forbindelse til den aktuelle tro og et vigtigt budskab eller morale".

Beretninger om nedstyrtede tallerkner og regeringssløringer eller sammensværgelser lever fint op til disse kriterier. De er interessant læsning, skaber debat og gør sig godt i mange tvivlsomme bøger med pseudovidenskabelig "dokudrama" - samt gør sig godt på film.

Fortællingerne indeholder et gribende budskab om en verdslig tidsalder, som bruger videnskab til at fordrive guder, spøgelse og dæmoner fra vores bevidsthed. Ironisk nok er disse skræmmende forestillinger ikke til at komme udenom og derfor erstattet af lette, forklarlige termer: en verden med mistro til regeringerne, forbryderiske sammensværgelser og ufobortførelser.

Det er også ironisk, at når videnskaben kommer dybere ned i universets mysterier, dukker nye gåder op, som er mindst lige så fascinerende, som det en science fiction forfatter kan forestille sig.

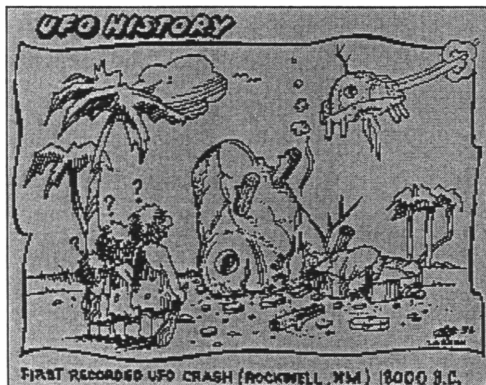
Jeg takker Thomas Bullard for at have fundet de fleste af avisartiklerne.

Referencer:

- Bartholomew, Robert. 1990. The airship hysteria of 1896-97. *Skeptical Inquirer* 14(2): 171-181, vinter. Gengivet i Frazier, Kendrick, Barry Karr og Joe Nickell, red., *The UFO Invasion*, Amherst. N.Y.: Prometheus, 1997.
- Bartholomew, Robert. 1993. Redefining epidemic hysteria: An example from Sweden. *Acta Psychiatrica Scandinavica* 88:178-182.
- Brunvand, Jan Harold. 1981. *The Vanishing Hitchhiker*. New York: W.W Norton.
- Friedman, Stanton, og Don Berliner. 1992. *Crash at Corona*. New York: Paragon House.
- Good, Timothy. 1997. *Beyond Top Secret*. London: Pan Books.
- Klass, Philip. 1976. *UFOs - Explained*. New York: Random House.
- Liljegren, Anders, og Clas Svahn. 1989. Ghost rockets and phantom aircraft. I *Phenomenon: Forty Years of Flying Saucers*, redigeret af J. Spencer og H. Evans. New York: Avon, side 53-60.
- McGhee, Moria, og Bryan Dickeson. 1996. *The Gosford File. UFOs over the N.S.W. Central Coast*. Kogarah, New South Wales, Australia: INUFOR.
- Randle, Kevin. 1995. *History of UFO Crashes*. New York: Avon

Kilde: *Skeptical Inquirer*, maj/juni 1998

Oversættelse: Flemming O. Rasmussen/kmh

Digital mystik II

Af Kim Møller Hansen

Hver ny cd-rom om ufoer og beslægtede, mystiske emner annonceres, som om netop denne cd-rom er den største nyskabelse siden opfindelsen af nylonlås. Som omtalt i *UFO-Vision* nr. 6 side 52-54, kan cd-rom'ernes faktiske indhold ikke altid stå mål med den kulørte indpakkings rosende omtale. Udgivelserne i det forløbne år udgør ingen undtagelse, men her skal dog alligevel kort omtales nogle enkelte.

Fakta og flimmer

I hele 1997 blev der reklameret bravt for den kommende cd-rom *UFOs - Just the Facts*, og så endelig i sommeren 1998 blev den udsendt, og jeg kunne fordybe mig i "An Authoritative and Powerful Interactive Reference System".

Som multimedieprodukt betragtet er cd-rom'en god nok. Den kan afvikles på alle nyere pcere og Macintosh, har gode animationer og lydeffekter og er let at manøvrere rundt i.

Og man får da også en masse at vide om ufoer før og nu, Mænd-i-Sort, Area 51, bortførelser, kvægmishandlinger, korncirkler, obduktionsvideoen, Roswell, og hvad der

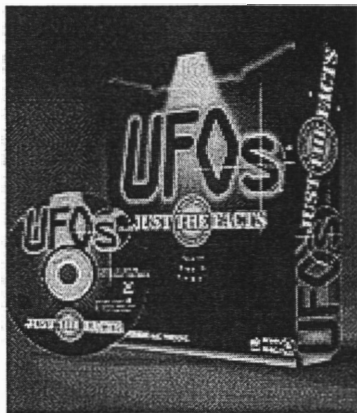

ellers er oppe i tiden og dyrkes - især i USA. Vil man bekræftes i sin ufotro og sammensværgelsesparanoia, er *UFOs - Just the Facts* den rette medicin. Søger man hårde facts og seriøs efterforskning, må man indtil videre gå andre steder hen.

Størstedelen af cd-rom'ens 300 fotos og videoklip er set før (og forklaret), men der er dog flere interessante undtagelser, og vil man gå i dybden med de mange frigivne ufodokumenter, er der rig mulighed for at gøre det i cd-rom'ens arkiv med 1.500 sider CIA- og regeringsdokumenter! Bibliografien og beskrivelsen af 18 "leading UFO researchers" er også ok.

Når man køber *UFOs - Just the Facts*, får man et brugernavn og kodeord, så man kan besøge hjemmesiden www.ufofacts.com og få adgang til nye oplysninger i relation til cd-rom'en.

UFOs - Just the Facts, Sky Creative Media Group 1997 (www.skycreative.com). ISBN-1-890298-46-8. Pris: US\$ 39,95.

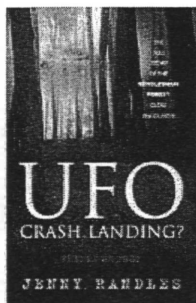
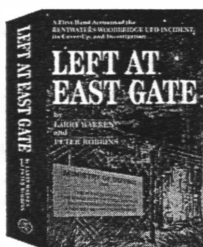

Elektroniske bøger

Det er sjovere at gå i seng med en 17 tommer computerskærm for at læse en bog, end det er at læse den ægte vare: en gammeldags bog med sider man kan bladre i, lave æselører på og skrive notater på - helt uden brug af batterier. Dette må være den besynderlige filosofi hos Software Sculptors, der har produceret elektroniske udgaver af tre bøger:

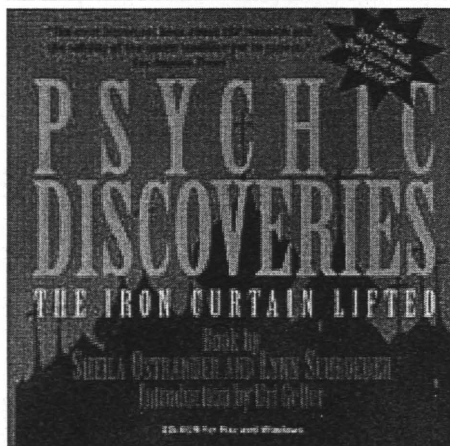
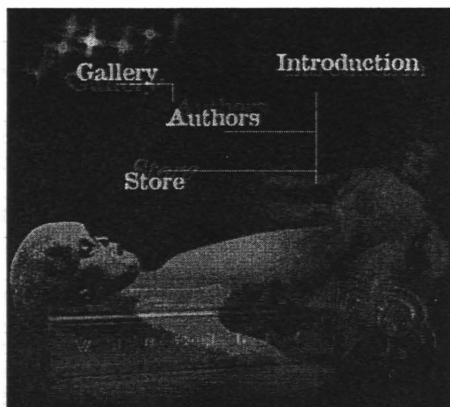
Left at East Gate handler om nedstyrtningen ved Bentwaters-Woodbridge basen i England i december 1980 (se også artiklen "Hemmeligheden i skoven" i *UFO-Nyt* 3/98) og rummer al tekst til Larry Warrens murstenstykke bog. På cd-rom'en er der også en række, elendige videoklip af hjemmevideokvalitet, hvor Larry Warren interviewes, eller hvor han går rundt på det formodede nedstyrtningsted og fortæller eventyr. En ganske overflødig udgivelse!

Skal man vide noget mere håndfast om hændelserne ved Bentwaters-Woodbridge, kan det absolut anbefales at læse Jenny Randles bog *UFO Crash Landing. Friend or Foe?*.

I *UFO-Vision* nr. 6 side 19-20 omtalte jeg bogen *Beyond Roswell* under overskriften "Eventyrbog med flotte billeder". Nu findes bogen også på cd-rom med mange fotos, videoklip etc. Det er den ikke blevet bedre af. Den er opbygget ligesom *Left at East Gate* og lige så overflødig.

I begyndelsen af 1970'erne udgav Strube tobindsværket *Psykisk forskning bag jerntæppet* skrevet af Sheila Ostrander og Lynn Schroeder. Siden da er Jerntæppet faldet med et brag, og ufoer m.m. har fået indrejsetilladelse til et land, hvor folk i den grad hungre efter noget at tro på. Og hvor medierne er blevet privatiseret. Nye historier er dukket op, og en opdatering af bestselleren fra 1970 var tiltrængt.

Nu er den også kommet med titlen *Psychic Discoveries. The Iron Curtain Lifted*. Bogen er et hit i USA og nu også endt på en cd-rom. Foruden bogteksten rummer den historiske optagelser af russiske forsøg med telekinese samt videoptagelser af de to forfattere, hvor de på en kongres holder foredrag om bogens forskellige emner. Lyd- og billedkvaliteten på videoklippene er helt uacceptabel.

Det bedste, man sammenfattende kan sige om ovenstående tre udgivelser, er vel, at man meget hurtigt falder i søvn efter få kapitlers skærmlæsning.

Left at East Gate, Software Sculptors 1997.
Pris: US\$ 29,95.

www.leftateastgate.com

Beyond Roswell, Software Sculptors 1997.
ISBN 1-887692-57-6. Pris: US\$ 29,95.

www.beyondroswell.com

Psychic Discoveries. The Iron Curtain Lifted,
Software Sculptors 1998. ISBN 1-57800-101-
3. Pris: US\$ 29,95.

www.psychicdiscoveries.com

Svensk undtagelse

Heldigvis bød 1999 på en cd-rom udgivelse, som ikke lovede mere, end den faktisk kunne holde. Riksorganisationen UFO-Sverige og Union Media udgav *UFO Bilder. Ett Bildgalleri Från UFO-Sverige*.

Det er ikke en multimedieproduktion, men faktisk en god gammeldags diasserie - bare i elektronisk udgave. Billedserien består af 40 udenlandske og svenske fotos - både klassiske og mere ukendte, som enten stadig er uopklarede, eller som i mange år blev betragtet som beviser for ufoers eksistens.

Hvert foto er forsynet med en meget kort tekst om billedets oprindelse, historien bag optagelsen, eventuelle forklaringer og analyser, samt kilde. Desværre har udgiverne i flere tilfælde valgt at bruge sort/hvide fotos, hvor der faktisk findes flotte farvegengivelser.

Man kan enten selv bestemme tempoet i bladringen mellem de enkelte billeder, eller lade billederne blive vist på skærmen som på en selvkørende diasserie. *UFO Bilder* er således velegnet ved udstillinger og andre offentlige arrangementer, hvor billedserien kan køre automatisk på en computer og give publikum et første indblik i ufo-billedernes brogede verden.

UFO Bilder. Ett Bildgalleri Från UFO-Sverige,
Riksorganisationen UFO-Sverige og Union
Media 1999. Pris: 99 Skr. Systemkrav:
Windows 95/98 eller Mac OS.

www.ufo.se

Gray Barker:

Min ven - mytemageren

Gray Barker, som indførte begrebet "Men-in-Black" i ufoloren, havde ikke noget imod, at de sensationelle historier om flyvende tallerkner, som han udgav, var opdigtede, hvis blot de fremstod som virkelige. For ham var det hele en joke. I denne artikel fortæller John Sherwood ("Dr. Richard H. Pratt") for første gang om sin rolle i skabelsen af Barkers "Men-in-Black" myte.

Af John C. Sherwood

Hvis Gray Barker havde levet i dag, ville han have troet, at han var død og kommet i himlen. Det ser ud, som om alle har hørt om "Men-in-Black", et begreb som han skabte - og som han i dag straks ville have lavet penge på.

Afdøde Gray Barker, leder af Saucerian Publications og forfatter til adskillige bøger om flyvende tallerkner, var en af de mest produktive forfattere og udgivere i ufofanatismens grænseområder.

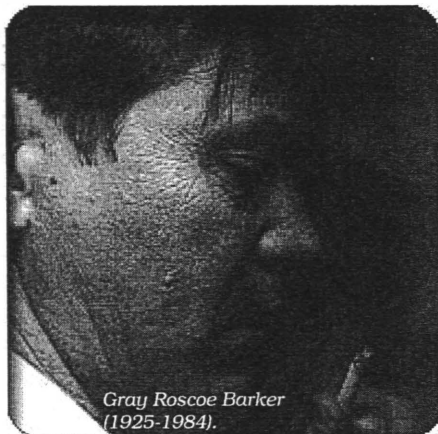
Nogle underholdende og til tider forstyrrende detaljer i Barkers konstruktive (og helt sikkert også destruktive) bidrag til ufoernes fantasiverden har ligget på lur i mine personlige arkiver i årtier.

Gray og jeg mødtes aldrig ansigt til ansigt, men jeg kan takke ham for, at jeg indledte en journalistisk karriere - og for min eneste dårlige journalistiske oplevelse.

I 1967 udgav han min noget ungdommelige "historie" om 1966 Michigan ufo "panikken", en bog som Gray gav titlen *Flying Saucers Are Watching You*. Denne udgivelse skaffede mig det første job på en

avis. Efter udgivelsen skrev Gray og jeg sammen i mange år, og han betragtede mig som en af sine protegéer.

Gray satte mig også i forbindelse med nogle af ufologiens mere ekstravagante skikkelser, deriblandt den berygtede Richard Shaver fra "Shaver mysteriet".

Gray Roscoe Barker
(1925-1984).

Jeg genfandt Grays breve i mit arkiv, efter min kone og jeg havde set et klip fra filmhittet *Men in Black* i sommeren 1997. Tommy Lee Jones/Will Smiths megamilliondollarfilm har lidt til fælles med Grays bog fra 1956 *They Knew Too Much about Flying Saucers*. Det, at jeg har gemt Grays breve, vil sikkert senere ham nu, i betragtning af hvad jeg nu vil bekende. Gray (og de mennesker, der blev narret af det, som han og jeg bryggede sammen) kan møde mig i Helvede med gifttænderne blottet. Til dem, der blev narret, giver jeg hermed min uforbeholdne undskyldning.

Barker tjente sin løn inden for teater- og filmbranchen i Clarksburg, West Virginia. Han var også en talentfuld forfatter og elskede alt fra flyvende tallerken-lore. Han var også mand for at gøre en god historie bedre. Han havde en livlig fantasi og kunne have drevet det vidt inden for science fiction.

En stor del af det, han skrev, var fiktion, men han serverede det som de rene og skinbarlige facts.

Bogen *They Knew Too Much about Flying Saucers* gjorde *Men-in-Black* (M.I.B.) frygtet i ufokredse i slutningen af 1950'erne og 1960'erne. Bogen er nu svær at få fat i, og min hardcover kopi - den tredje udgave - har

krøllede sider. I den fortæller Gray om formodede forbindelser mellem onde M.I.B. og en mand fra Connecticut, Al K. Bender, som sætter normen for det, vi nu betragter som en typisk M.I.B.-beretning: En person ser en ufo og forsøger at fortælle offentligheden om den. Uden advarsel dukker tre mænd i sort tøj op i en stor, sort bil op og står ansigt til ansigt med observatøren. Bagefter er observatøren rædselsslagen og tør ikke mere tale om ufoer - eller noget andet.

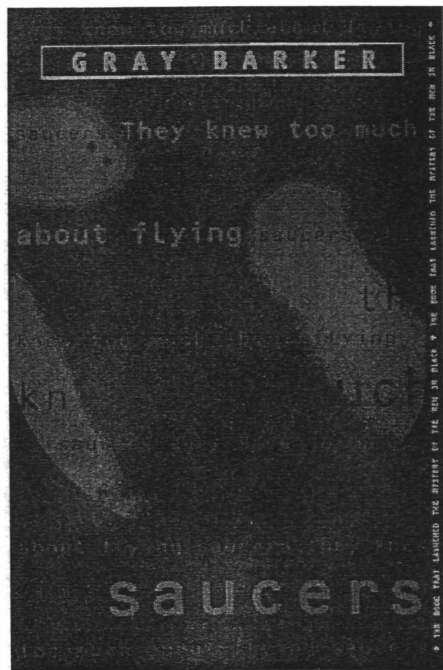
I beretning efter beretning i *They Knew Too Much about Flying Saucers* og de bøger, der fulgte efter (inklusive en bog af John Keel, som begyndte af bruge forkortelsen "M.I.B." i sine bøger), synes den mystiske trio, som nogle gange så ud til at have overnaturlige mentale kræfter og uhyggelige overjordiske ansigter, at stoppe al snak om formentlig virkelige ufoberetninger. Det hele lugtede af en enorm før-Watergate sammensværgelse.

Da jeg begyndte at skrive nærværende undskyldende afsløring i juli 1997, fortalte nyhedsmidierne, at U.S. Central Intelligence Agency, CIA, meget vel kunne have deltaget i en sløring ikke helt ulig den, som M.I.B. angiveligt udførte. Den amerikanske efterretningshistoriker Gerald K. Haines skrev en uklassificeret artikel i CIA-tidsskriftet *Studies of Intelligence*. I artiklen afslørede han, at U.S. Air Force og andre organisationer i 1950'erne faktisk deltog i en sammensværgelse i et forsøg på at sætte ufoerne i et dårligt lys og bruge falske beretninger som forklaring på observationer af superhjemmelige spionfly såsom U-2 og senere SR-71 Blackbird (Haines undersøgelse kan læses på Internetadressen www.odci.gov/csi/studies/97uncclas/ufu.html).

Så Bender, Barker og andre kan have fået inspiration fra virkeligheden. Men det modsiger ikke det, som jeg er i færd med at afsløre om Barkers deltagelse i - og opmuntring til - bedrageri for at fremme salget af hans ufobøger og tidsskrifter.

Jeg havde et meget begrænset kendskab til "ufologiens" bizarre verden, dengang jeg skrev en detaljeret beretning om ufoobservationerne over Michigan i 1966 og sendte manuskriptet til Saucarian Publications, forlaget som Gray havde startet for de penge, han tjente på *They Knew Too Much about Flying Saucers*.

Gray udgav min bog i 1967, betalte mig en pæn sum penge og gjorde mig til forfatter i en alder af 17 år. Det var den bog, der skaffede mig mit første avisjob i min hjemby Marshall i Michigan. To år senere fik jeg arbejde på *Battle Creek Enquirer's* redaktion i

Battle Creek, Michigan, hvor jeg er redaktør i dag.

Gray og jeg fortsatte vores korrespondance. Her er et lille uddrag af hans brev dateret den 27. juni 1968:

"Uden for referat, er det helt afgjort min mening, at den usædvanlige interesse og fiksering på ufoer, er et symptom på neuroser.... Jeg kan ikke (igen uden for referat) bære, at langt de fleste mennesker er tallerkenfans, fordi de fleste af dem stort set er talemaskiner (det vil sige, at de taler hele tiden om tallerkner, og man er tvunget til at lytte). Jeg har som dig intet imod nogle få tallerkensnakkere, som sammen med deres interesse for tallerkner, synes af have sund fornuft og kan se det humoristiske i det."

Samme år sendte jeg ham noget science fiction, som jeg skrev om en videnskabelig organisation, der havde opdaget, at ufoer var tidsmaskiner, så her stod vi over for en noget mere uhyggelig fjende, tidsrejsende. Bogen begyndte med en pseudovidenskabelig debat om tidsrejser og ufoer, som en opdigtet videnskabsmand, dr. Richard H. Pratt, starter. Resten af bogen handler om et mystisk møde, som Pratt har med tre mærkelige væsener, der er "zappet" til vores tid.

Gray rådede mig til at få beretningen til at ligne noget fra virkeligheden ved gøre brug af en fiktiv organisation. I min ungdoms uvidenhed fulgte jeg Grays råd og sendte et brev til Ray Palmers blad, *Flying Saucer*, som i begyndelsen af 1969 ordret udgav min anonyme bekendtgørelse om oprettelsen af en organisation, som identificerede sig selv som B.J.C.R. og tilsyneladende blev ledet af tre mænd, hvis navne var William A. Gautier, Thomas Harper og R. James Kipling (navne jeg fandt på ved at se på forfatterne til min lange række af science fiction-bøger).

Mens jeg forberedte mig på min travle studietid, opløste jeg den lille, men ægte ufoforskningsgruppe, jeg havde stået i spidsen for siden 1965, og standsede udgivelse af det lille "tallerken-skrift", som jeg havde sendt til medlemmerne i 13 stater.

Grays brev, citeret ovenfor, fortsatte med reaktionen på de nye ting inden for ufoernes verden og opløsningen af min ufogruppe:

"Læste du *Saucer Scoop*?" skrev han. "De snakker virkelig om dig og antyder, at du blev gjort tavs af de sorte mænd. Jeg vil meget gerne trykke en artikel fra dig, hvori du skriver den virkelige historie (eller digter en) om, hvordan disse stærke kræfter fik dig til at stoppe."

Jeg skrev til Gray, at jeg ville følge hans råd og omskrive dr. Pratt/tidsrejsende science-fiction historien, som jeg allerede havde sendt til ham. Jeg fortalte ham, at jeg ville understrege, at det kun var en historie.

Her er hans reaktion dateret den 12. juli 1968:

"Jeg tror, at den science fiction historie, som du tænker på, er en anelse for negativ. Mange læsere anklager os allerede for at være for fantasifulde (hvilket vi også lejlighedsvis er). Hvad med en artikel, hvor du mystificerer din research noget mere, end du ellers plejer!"

I min ungdommelige naivitet og med ønsket om at få noget på tryk, så jeg ikke noget forkert i at gøre, som han skrev. Det tog kun nogle få måneder at lave en revideret udgave, der så kunne trykkes som den skinbarlige virkelighed.

I et brev dateret den 7. december 1968, gav Gray mig dette råd:

"Forsøg at gøre det så teknisk som muligt og få det på den måde til at se ud som en rigtig videnskabelig rapport. Den rigtige videnskabsmand, som læser vores skrift, vil gennemskue det som fup og tage det som en spøg."

Min artikel "Flying Saucers: Time Machines," af "Dr. Richard H. Pratt," blev udgivet i forår/sommer udgaven 1969 af Barkers magasin *Saucer News*, fulgt op af "The Strange B.I.C.R. Affair" i sommer 1970 udgaven.

I et brev fortæller Gray om sit arbejde med en bog om observationer af "Mothman" (mølmanden) i West Virginia. Brevet viser Grays holdning til det at udgive fiktion som virkelighed:

"Halvdelen af det er en genfortælling af aktuelle observationer og hændelser i Ohio Valley omkring 1966... Jeg tror, at den 'sande beretning' bliver fortalt på en spændende måde, men jeg har med fuldt overlæg medtaget kapitler med fiktion i store træk baseret på sager, som jeg har hørt om."

Gray havde helt åbenlyst ingen skrupler ved med fuldt overlæg at udgive fiktion som facts med Saucerian Press' stempel og i *Saucer News*.

Gray skrev til mig om reaktionen på "Flying Saucers: Time Machines": "Fans slugte øjensynligt det hele i én mundfuld."

I mit arkiv har jeg noter og kopier af de breve, som Gray sendte til andre ufoforskere, inklusive Ray Palmer, falske anmodninger om at følge op på "Richard H. Pratt", som sandsynligvis var forsvundet på mystisk vis. Disse anmodninger fjernede mistanken fra

mig.

I begyndelsen af 1983, kort før han døde af et hjerteanfald, udgav Gray bogen *M.I.B. - The Secret Terror Among Us*, som han tilegnede Al K. Bender, manden fra Connecticut, som havde givet ham inspirationen til *They Knew Too Much about Flying Saucers*.

Gray viede et helt kapitel til "dr. Pratt" og præsenterede historien, som om den var sand. Til min egen store fortrydelse holdt jeg igen min mund. Jeg fortalte mig selv, at Gray havde givet min karriere et puf i den rigtige retning, og at han blot udgav mit materiale. Jeg forsøgte at glemme, at han omgik sandheden på en ret lemfældig måde. Jeg har erkendt, at en stor del af det, som han tidligere skrev, sandsynligvis var af samme skuffe.

Gennem årene har jeg modtaget post fra mange, som har spekuleret over, hvorvidt jeg kendte noget til den mærkelige "B.I.C.R." affære. Jeg har tidligere hævdet, at jeg intet kendte til sagen, og at jeg ikke ville tale om den. Selv efter Grays død holdt jeg min mund.

Men myten har nu nået et nyt stade i sin udvikling, og det er nu på sin plads at fremlægge oplysninger om den mand, som søsatte den. Jeg har set tv-serier som *Night Skies* og set *Men-in-Black* portrætteret som regeringsagenter i skræmmende sorte helikoptere. Og selvfølgelig vil det ikke overraske mig at se Tommy Lee Jones og Will Smith dukke op i en fortsættelse af 1997's store filmhit. Det er kun et spørgsmål om tid, før en eller anden fremlægger den formodede "sande historie" om M.I.B. Og takket være

Gray, vil det være svært at skille skidt fra kanel.

Et forsonende træk ved filmen er, at den blev præsenteret som en komedie. Det er befriende, da så meget af det i virkeligheden er en stor spøg. Og den rungende latter, I hører nu, kommer fra Grays grav.

John C. Sherwood er redaktør på *Battle Creek Enquirer* i Battle Creek, Michigan. E-mail: jcs@glfn.org eller sherwood@internet1.net

Kilde: *Skeptical Inquirer*, maj/juni 1998

Oversættelse: Flemming O. Rasmussen/knh

Spøgefuglen Gray Barker.

Albert K. Bender i sit arbejdsværelse. Hans mystiske og meget korte ufoengagement i 1952-53 inspirerede Gray Barker til opfindelsen af MIB-begrebet præsenteret første gang i bogen *They Knew Too Much About Flying Saucers* (1956).

Svenske ufo-mysterier

Af Ole Henningsen

Ny bog med god oversigt over de vigtigste og mest kendte svenske ufohændelser og svenske korncirkler. I bogen beskrives i et levende og let sprog de mange kontroversielle og spændende beretninger. Lige fra de berømte "spøgelsesflyvere" fra trediveerne og "spøgelsesraketterne" fra 1946 til mere håndgribelige ufoberetninger fra de seneste 50 år.

Forfatteren indleder bogen med en gammel og kontroversiel beretning fra 1922, hvor den da 8-årige Östen Engström en eftermiddag i foråret i Kolsva i Västmanland "mistede" fire timer.

Han var ifølge sin egen beretning på vej hjem fra skole, da han pludselig ser, hvordan elge, rådyr, harer, grævlinge og andet vildt i hast forlader et skovområde. På himlen ser han samtidig fem mørke, pulserende objekter, der ligesom flyder gennem luften og afgiver en mærkelig lugt.

Han husker, at han vågner, men nu er det blevet mørkt, og der er gået fire timer. Hans bror har i mellemtiden været sendt ud af familien for at lede efter ham, også på det sted hvor Östen kommer til sig selv igen. Broderen har intet usædvanligt bemærket.

Men hvad skete der for drengen dengang? Det havde den nu aldrende Östen Engström også svært ved at svare på, da Svahn for nogle få år siden interviewede ham på åstedet.

Clas Svahn fremlægger de klassiske, svenske ufoberetninger på så objektiv en facon som muligt. Ofte har han selv interviewet hovedvidnerne og kan henvise til personlige møder, telefonsamtaler eller brevveksling med andre involverede personer eller institutioner.

Spøgelsesflyene, mener Clas Svahn, må tilskrives tyske spionfly kombineret med en stor portion ren krigspsykose. Flyene blev opsendt med katapult ud for den norske kyst.

På trods af at bogen er spændende

læsning, forfalder forfatteren aldrig til at springe over, hvor gærdet er lavest. Som sædvanligt med detaljerede ufoberetninger er det ofte kontroversielle hændelser, der berettes om. Men samtidig er det også omfattende sager, som forskellige myndigheder har været involveret i. Og deres arkiver er naturligvis også efterforsket af forfatteren eller nogle af hans mange kendte ufokolleger i Sverige.

Bogen er gennemsyret af forfatterens iver efter at få flest mulige detaljer med og samtidig belyse sagerne fra alle vinkler. At han med stor iver og entusiasme søger en naturlig forklaring på tingene, turde vel

egentligt være den mest logiske indgangsvinkel til et så kontroversielt stofområde. Men man må desværre nok konstatere, at kun meget få forfattere til ufo-bøger tager denne indgangsvinkel til stoffet.

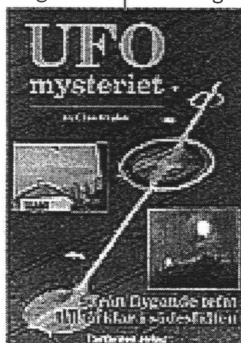
Man får en dejlig oplevelse ved Clas Svahns måde at fortælle sine historier på. Hele tiden er han over en med et imponerende antal noter, som giver en ekstra dimension fyldt med detaljer og indhold.

Sidste halvdel af bogen er helliget korncirklerne - både de engelske og svenske. Ved besøg i England har forfatteren haft lejlighed til fra luften at se aftegninger. Samtidig har han haft mulighed for personligt at mødes med nogle af veteranerne inden for området.

Materialet er righoldigt nok til, at bogens indhold havde kunnet udgives som to selvstændige værker. Men Clas Svahn har valgt at have både ufoberetningerne og beskrivelserne af korncirklerne i samme bog. Også fordi han kan se visse paralleller mellem disse fænomener.

Et af de sidste og korte kapitler i bogen hedder "Myte og virkelighed" og beskriver først myten eller påstanden i forbindelse med korncirkler, fx at de komplicerede piktogrammer ikke kan være lavet af mennesker! Efterfølgende forklares, hvorfor det nu alligevel sagtens kan være tilfældet!

Bogen er spækket med gamle og nye fotos af observatører og observationssteder

samt illustrative tegninger. Den er også forsynet med navneregister. Det havde nok været en ekstra fordel, hvis der desuden havde været et stedregister.

Man er som læser ikke i tvivl om forfatterens store engagement i fænomenerne og forsøget i at komme til bunds i dem. Som han selv slutter bogen af:

"Måske kan alt dette arbejde lære os mere om den verden, vi alle lever i. Mit håb er, at denne bog har givet et indblik i, hvordan man som interesseret kan nærme sig noget, der er så svært tilgængeligt og lidet udforsket som ufofænomenet.

Nogle enkle svar gives ikke."

Og det har Clas Svahn jo så evigt ret!!

Clas Svahn er journalist og ansat på Dagens Nyheter. Han er endvidere formand for den svenske ufoorganisation Riksorganisationen UFO-Sverige. Han har udgivet flere bøger om ufofænomener.

Clas Svahn: *UFO-mysteriet - från flygande tefat till cirklar i sådesfälten*, Parthenon förlag 1998. Ill., 306 sider. ISBN 91-85044-02-4. Pris: 248 Skr.

Kan bestilles hos: www.ufo.se

Mere svensk...

Uforklarligt

Med bidrag fra Clas Svahn, Anette Persson, Johanne Ländin og Åke Persson er *Oforklarligt* blevet en letlæselig og underholdende begynderbog om spontan selvforbrænding, Jomfru Maria visioner, ESP, psykiskinese, Nostradamus, Swedenborg, falkirer, Uri Geller, poltergejster, Mary Celeste, forsvundne personer m.m.

På de 130 sider er der naturligvis kun plads til en kort omtale af fænomenerne. Til gengæld kan man selv gå på jagt i de gode kildehenvisninger. Emnerne lægger op til mange illustrationsmuligheder, som dog kun er udnyttet i begrænset omfang.

Clas Svahn, Anette Persson, Johanne Ländin og Åke Persson: *Oforklarligt. Telepati - Healing - Poltergejster - Reinkarnation*, Bokförlaget Semic, Sundbyberg 1998. ISBN 91-552-2825-9, 130 sider, ill., indbundet. Pris: Skr. 138,00.

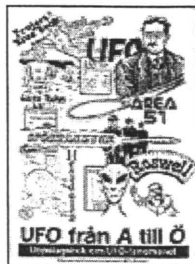
God opslagsbog

UFO-Sverige opdaterer *UFO från A till Ö* indtil flere gange om året. Opslagsværket er kopieret i A4-format og på omkring 70 sider. Her finder man korte og præcise oplysninger om kendte ufologer, berømte/beryggede kontaktpersoner, foreninger, ufoteorier, klassiske hændelser, berømte steder, markante film og bogtitler, forkortelser, ufologiske begreber m.m.

Ingen kan vel holde styr på ufologiens sammensatte verden, men med denne opslagsbog får man god hjælp.

Clas Svahn og Mikael Sjöberg (red.): *UFO från A till Ö. Uppslagsbok om UFO-fenomenet*, UFO-Sverige, 8. oplag 1998-08-25, 70 sider, A4 hæfte, spiralbind. Pris: Skr. 98,00.

Ovennævnte titler kan bestilles hos: www.ufo.se

Kim Møller Hansen

Bøger til børn og unge

Glimrende dansk ufo-bog

Hvis en skoleelev har valgt et tilsyneladende nemt og tilmed spændende emnearbejde som ufoer, løber den stakkels elev ofte ind i problemer. Hvad der fra starten anses for at blive en let opgave, kan ofte vise sig at være ret uheldigt.

Søger eleven på biblioteket, er materialet ofte lidt forældet, og det kan være ret tilfældigt, hvad det lokale bibliotek kan byde på. Søger der på internettet, kan materialet meget vel være overvældende og totalt uoverskueligt som en mellemting mellem Det Kongelige Bibliotek og en større DSB-kiosk.

For de specielt 12-15 årige er der nu hjælp at hente i form af skolebibliotekar Kim Møller Hansens glimrende nye bog *Mysteriet om UFO'er*, der udkom i januar 1998. Andre aldersgrupper må gerne kigge med.

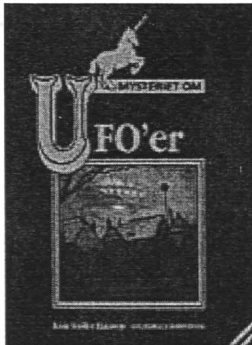
Bogen behandler de vigtigste elementer omkring ufo-begrebet og er absolut opdateret - også med nyere veldokumenterede danske ufoobservationer.

Ved foredrag for skoleelever bliver der ofte spurgt til tv-serierne *Dark Skies* og *Strengt Fortroligt* samt nedstyrtningen i Roswell og døde ufonauter. Så det er absolut relevant, at disse emner bliver dækket i Kim Møller Hansens nye bog.

Forfatteren er også kendt som mangeårig redaktør af *UFO-Nyt*, og han mener selv, at man bør holde fødderne varme og hjernen kold, når man bevæger sig ind i mystikkens verden.

Han giver naturligvis ikke svar på de mange gåder. Men med den veldisponerede tekst kan han inspirere og hjælpe læseren videre på sin færd i ufoernes absolut brogede verden.

Bogen er på 54 sider og spækket med illustrationer.

Der er henvisninger til et udvalg af børne- og voksenlitteratur på dansk samt omtale af dias og videofilm om ufoer og slutter da også af med nogle gode links til internettet på organisationer, hvor der kan fås yderligere seriøs information om emnet.

I Gyldendals serie "Mysteriet om..." er der nu udkommet 40 titler, og flere er under forberedelse.

De skal være velkomne.

Ole Henningsen

Kim Møller Hansen: *Mysteriet om UFO'er*, Gyldendal Undervisning 1998, 54 sider, illustreret, kr. 100,00, ISBN 87-00-31704-7. Målgruppe: 12-15 år.

En pjeces med omtale af alle bøgerne i *Mysteriet om*-serien fås ved henvendelse til Gyldendal Uddannelse på tlf. 33 11 07 75.

Tip og Top ser ufoer

Tvillingerne Tip og Top var i Anne Øgendahls børnebog fra 1996 på besøg i Egypten, hvor det lykkedes dem at komme på afveje i et hemmeligt rum i Kheops-pyramiden. Det kunne man læse om i hendes bog "Pyramidens gåde".

I Anne Øgendahls nyeste bog om de rødhårede tvillinger er de på farten igen. Denne gang dog i et stille og roligt, men øde sommerhusområde i Danmark. Det varer imidlertid ikke længe, inden de igen er ude for mystiske oplevelser i form af mærkelige, grønne lys på himlen, og så går det ellers over stok og sten.

De to unger ser fra klitområdet en veritabel flyvende tallerken dykke ned i vandet (da jeg læste bogen, havde jeg netop pr. e-mail fået en forespørgsel fra en udenlandsk ufointeressent, der spurgte til danske uforapporter med "dykkende ufoer"!)). Det lykkes naturligvis Tip og Top at fotografere rumskibet, og en nærkontakt med et besætningsmedlem bliver det også til.

Et familieråd ender med, at man enes om at offentliggøre historien. Så der er en fin beskrivelse af, hvordan denne danske

kernefamilie bliver invaderet af medierne. Sågar et besøg fra den stedlige rapportoptager fra Danmarks største ufoforening bliver det til.

Men hvordan lykkes det så forfatteren at slippe godt fra sådan en historie i vore dage?

En halvgammel, sur anmelder af ufolitteratur var måske normalt stået af her, men der er nu noget herligt, befriende over dette moderniserede eventyr, der indeholder adskillige af ingredienserne fra den moderne ufomyte, som den fremstår i mange bøger og artikler.

Som den foregående bog fra Egypten er bogen nemlig spækket med facts om det berørte emne, uden at det går ud over handlingen. Hvor kan man ellers forestille sig en børnebog for 10-13 årige, hvor det midt i bogen helt naturligt oplyses, at man kan finde litteratur om emnet under 13.9 på det lokale bibliotek?

Det blev tidligere af en anmelder fra et af dagbladene fremhævet, at forfatterens første bog sikkert ville blive efterfulgt af flere i samme serie. Det kom til at holde stik. Til gengæld er jeg overbevist om, at en af de næste bøger om tvillingerne kommer til at handle om tidsrejser.

I vore dage er det ikke mere helt almindeligt at tro på marsmænd. Og det lykkes da også Anne Øgendahl i denne velskrevne uforoman for børn elegant at slippe ud af den klassiske kattepine med,

hvor besætningsmedlemmerne nu kan stamme fra.

Men det kan man jo læse om i bogen!

Anne Øgendahl: *Ufoens gåde*, Forlaget Tellus 1998. 95 sider. ISBN 87-90628-06-3. Pris: 148 kr.

Ole Henningsen

Forlaget Tellus har også udgivet science fiction bøgerne:

Patrick Leis: *Jagtmarken*

- der er en spændingsroman om, hvordan livet på Jorden kan påvirkes af væsner fra en fremmed planet. Et containerskib indfanges i en tidslomme og invaderes af en fremmed livsform med substans som en kæmpe vandmand og med en glubende appetit. Besætningen prøver at redde sig, men er der overhovedet nogen vej ud af en tidslomme?

Patrick Leis er i forvejen kendt som grafiker og bodypainter og har også stået for bogens forside.
(198 sider, 158 kr.)

Vladimir P. Gilëv: *De og Vi*

- der er en debatroman om, hvordan livet på Jorden til sidst har udslettet sig selv, og hvordan væsner fra en fremmed planet har formået at undgå de fejl, som menneskene har gjort.

En dag vågner Dan op som det sidste menneske på Jorden. Han befinder sig hos granerne på Månen, hvorfra de har holdt Jorden under observation. Granerne er uføwæsner med en højere intelligens end menneskene. De har skabt en tilsyneladende ideel verden - men kan Dan leve der?

Forfatteren har selv stået for bogens forside.
(159 sider, 140 kr.)

/oh

Ufoerne kommer

Tom og Sofie er ude om aftenen. Tom har hørt om ufoer og vil gerne se en. Sofie er nærmest ligeglad, men det bliver hun ikke ved med at være. Pludselig hører de en lyd, som stiger og falder i styrke. Sofie bliver bange, men Tom er sikker på, at det er ufolyde.

Himlen bliver overskyet, og i et kort sekund ser børnene en lysende, rund plet, som glider ind under en sky. Kort efter dukker

der endnu en lysende plet op. Lysene danser på undersiden af skyerne. Tom er i fantasien allerede ved at se rumskibe lande, hvilket skræmmer Sofie.

Børnene følger lysene, som bevæger sig ind mod byen. Her stopper de ved byens nye hotel, hvor mysteriet opklares: De mystiske lyde stammer fra diskoteket, og de lysende ufoer er lys fra to projektører på hotellets tag.

Historien er velfortalt og kan læses med udbytte af de allerførste læsere. Og så er den særdeles realistisk. Børnenes handlemønster og projektørernes legen ufoer er velkendte fænomener. Bogen har bagerst et faktaafsnit med leksikale opslag om ufoer

samt en litteraturliste. Materialet hertil er leveret af SUFOI.

Jørn Jensen: *Ufoerne kommer!*, Forum 1999 (i serien Mini Zoom Mysterie), illustreret af Luca Fattore, 40 sider. Lix 8. ISBN 87-553-2760-5. Pris: 128 kr.

Kim Møller Hansen

Fakta om UFO

Svensk udgivelse beregnet som baggrundsinformation for skoleelever og studiekredse.

I den foreliggende - anden og stærkt bearbejdede - udgave af denne lille bog har forfatterne og redaktørerne C. Göran Norlén og Clas Svahn forsøgt at samle og beskrive de data og teorier, som er kendte om ufo-fænomener.

Fakta om UFO er på 52 sider, så det er ikke nemt at koge så mange års begivenheder ned på en forståelig måde. Ikke alene har de forsøgt - det er også lykkedes ganske udmærket.

I 19 små kapitler fortælles koncentreret og på objektiv og neutral vis om, hvad vi i dag ved om ufo-fænomenerne og den historiske udvikling. Spredt rundt om i kapitlerne har man fået plads til specielle "fakta-bokse" med koncentrerede facts om de berørte emner.

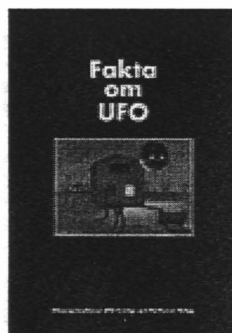
Et globalt fænomen, Forsvaret og UFO-spørgsmålet, Konspirationer og Arkiv X, Kontakt med rumvæsener, Teorier og spekulationer, Forskning i fænomenet - er kun eksempler på nogle af de spørgsmål, som redaktørerne når rundt om.

Hvert kapitel afsluttes med spørgsmål, som læserne kan fundere videre over, og som refererer til teksten. Endvidere er der kildehenvisninger i afslutningen af de enkelte kapitler, og henvisningerne er markeret, så man kan se, om disse kilder er egnede for nybegyndere eller ej. En egentlig litteraturliste afslutter dette udmærkede lille værk.

Bogen er i A4-format, og der er blevet plads til ikke mindre end 90 illustrationer i form af kendte fotos og tegninger m.v.

C. Göran Norlén og Clas Svahn (red.): *Fakta om UFO*, Riksorganisationen UFO-Sverige och Parthenon förlag 1998. Ill, 52 sider. ISBN 91-85044-03-2. Pris: 155 Skr.

Kan bestilles hos: www.ufo.se

Ole Henningsen

Tro, hysteri og overtro

Af Lars Thomas

Michael Shermer: *Why people believe weird things*, W.H. Freeman and Company 1997. Pris: US\$ 11,96.

Stuart A. Vyse: *Believing in Magic. The psychology of superstition*, Oxford University Press 1997. Pris US\$ 17,50.

R. Ofshe & E. Watters: *Making Monsters. False memories, psychotherapy & sexual hysteria*, Andre Deutsch 1995. Pris US\$ 12,76.

Det er svært at interviewe personer, der har oplevet noget mystisk. Hvis ikke man er meget varsom, kan man nemt påvirke dem med ens egne ideer og meninger, og så kan man få dem til at genkalde sig ting, som aldrig har fundet sted.

Skal man vurdere en øjenvidneberetning ordentlig, er det ikke nok bare at kende omstændighederne omkring selve begivenheden. Man er også nødt til at vide noget om øjenvidnet, om vedkommendes tro, viden og ideer, for som en stadig større mængde psykologisk forskning har vist, spiller vidnets personlighed en langt større rolle i forbindelse med ufoagttagelser og andre former for mystiske hændelser, end man hidtil har troet.

Velmenende mennesker, der gerne vil have en forklaring på deres oplevelse, er ganske udmærket i stand til at narre både sig selv og eventuelle interviewere, opfinde detaljer der ikke eksisterer, og digte historier som intet har med den virkelige hændelse at gøre.

Shermers og Vyses bøger er et forsøg på at finde ud af, dels om nogle mennesker er mere tilbøjelige til at tro på mærkelige ting end andre, og dels om der findes nogen psykologisk forklaring på, at mennesker tror på spøgelser, sammentræf, ufoer eller andre mærkværdigheder.

Vyses bog er klart den bedste af de to. Forfatteren, der er professor i psykologi, har især beskæftiget sig med overtro, og har bl.a. lavet en lang række forskellige forsøg med studenter. Forsøgene viser, at selv fornuftige og veluddannede mennesker, som kan være

meget snusfornuftige i forbindelse med andre aspekter af deres liv, reagerer på usikkerhed med overtro. Og hvis de i den forbindelse skal digte og lade deres fantasi få frit løb for at få verden til at hænge sammen, gør de det gerne.

Undersøgelserne har ikke direkte noget med ufoer at gøre, men bogen burde alligevel være tvangslæsning for alle ufologer, da den giver et virkeligt godt billede af, i hvor stor grad en oplevelse afhænger af øjenvidnets viden, tro, humør, oplevelser og sågar sociale status.

Shermers bog handler mere direkte om de mystiske hændelser. Desværre er den ikke særlig god. Shermer når frem til, at moderne mennesker i lige så stor grad som fortidsmennesker har svært ved at forstå den verden, der omgiver dem. Derfor bliver de overtroiske og skaber deres egne forklaringer på ting, de ikke forstår eller ikke har kontrol over.

Shermers ide var måske nok værd at diskutere nærmere, men desværre er bogen stærkt hæmmet af hans temmeligt nedladende og bedrevindende holdninger til de forskellige mærkelige fænomener. (Det skulle ikke undre mig, om han var medlem af CSICOP). Han skriver bl.a. i en diskussion af folk, som har set spøgelser, at vi efterhånden burde vide, at videnskabens love har bevist, at spøgelser ikke eksisterer. Og længere henne, hvor talen falder på ufoer og liv i rummet, får vi at vide, at den organiserede søgen efter liv i

rummet (SETI-projektet) er god og sund videnskab, men at bortførelser til gengæld er højst usandsynlige. Det kan meget vel være, at manden har ret, men hvordan kan han være så sikker?

Ofshe og Watters bog har slet ikke noget med ufoer at gøre. Den handler udelukkende om de mange sexmishandlingssager, som mere eller mindre selvbestaltede terapeuter specielt i de sidste ti år har gravet frem fra folks underbevidsthed ved hjælp af hypnose. Ved denne behandling er søvnproblemer og mange andre bagateller blevet til beviser for, at folk som børn er blevet mishandlet seksuelt af deres forældre, slægtninge, satankulter, eller hvad man nu ellers kan forestille sig af uhyggelige og nedværdigende oplevelser.

Disse såkaldte terapiformer har, ikke mindst i USA, ødelagt tusinder af menneskers liv og karriere, uden at man på noget

tidspunkt har kunnet finde konkrete beviser for én eneste af anklagerne.

Pointen i denne forbindelse er, at man bruger præcis de samme teknikker, når man graver bortførelsesberetninger frem af folks underbevidsthed.

Forsøg, som beskrives i Ofshe og Watters bog, har vist, at man i forbindelse med hypnose kan manipulere folk til at genfortælle stort set en hvilken som helst historie, man måtte ønske.

Hvis man ikke kan stole på disse beretninger i forbindelse med sager om påstået seksuel mishandling, hvorfor skulle man så tro på de historier om ufobortførelser, der kommer frem på samme måde?

Læs bogen. Det er rystende, men også meget nødvendig læsning.

Statistik om ufo-observationer

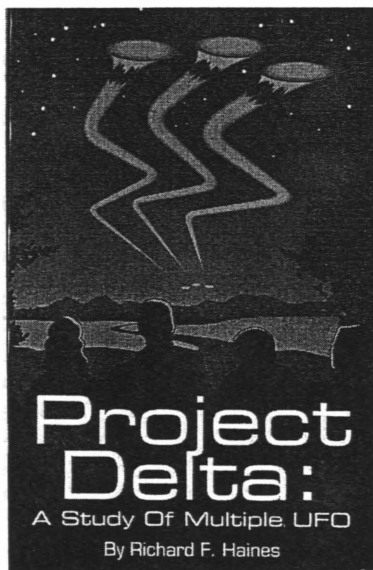
Af Ole Henningsen

En af ufologiens mere markante personligheder, amerikaneren Richard F. Haines, har skrevet bogen *Project Delta: A Study Of Multiple UFO*, der beskæftiger sig med tilfælde, hvor ufoobservationer involverer flere objekter, ofte set af flere vidner.

En del danskere havde lejlighed til at møde forfatteren Richard F. Haines, da han på 40 års jubilæumskongressen i november 1997 for Skandinavisk UFO Information i Lyngby Storcenter holdt et af kongressens mere interessante og konkrete indlæg.

Richard F. Haines har en akademisk baggrund fra Michigan State University i USA og har tidligere i en årrække været medarbejder i projekter for den amerikanske rumadministration NASA.

Bogens forord er skrevet af W.D. McGuigan, der er tidligere leder af planlægnings- og udviklingsafdelingen ved

Stanford Research Institute. I det korte forord er det ham åbenbart magtpåliggende at fastslå, at der i bogen ikke er noget om "små grå" eller "bortførelser", men at forfatteren har samlet nogle nøgleberetninger, der alle involverer flere observerede objekter, og at de fleste er iagttaget af mere end ét vidne.

Forfatteren har i sin undersøgelse medtaget 473 observationer, der spænder over et tidsrum fra 1504 f.Kr. frem til 1993. Som kildemateriale til de udvalgte sager er der anvendt de alment tilgængelige - hovedsageligt amerikanske - tidsskrifter, bøger og undersøgelser.

230 sager er præsenteret med en kort beskrivelse af, hvad der efter oplysningerne fandt sted. Endvidere er 243 medtaget i tabelform.

Antallet af observerede objekter i det registrerede materiale svinger fra to til "flere hundrede". Den gennemsnitlige observationstid for observationerne ligger på 23 minutter. Men bogen indeholder naturligvis flere af denne type oplysninger.

Et af problemerne ved sådanne forsøg på analyser er altid, at hvad der kommer ud af analysen i høj grad afhænger af, hvad der er indlagt af oplysninger. Der kommer ikke rene oksekødspølser ud af hakkemaskinen hos slagteren, hvis råvarerne fra starten er blandet op med 50% fedt. Og selv om der er anvendt mange tilsyneladende spændende og veldokumenterede ufohændelser, springer det alligevel i øjnene selv ved en hastig gennemgang af materialet, at flere af sagerne ikke holder for en mere kritisk gennemgang.

En af de anvendte sager omfatter fx et foto, der af den kendte astronomiprofessor og ufoforsker J. Allen Hynek blev gengivet i en af hans bøger. Billedet stammer efter oplysningerne fra Tjekket og skulle være videregivet Hynek af lederen af Ondrejov-observatoriet. Billedet ligner mest af alt "en konstruktion", og hidtil har da heller ingen - hverken gamle kontakter i Tjekket eller Hynek selv - kunnet forsyne under tegnede eller andre undersøgere med nogen form for yderligere oplysninger om billedet. Så nogen synderlig informationsværdi kan man næppe tillægge det!

Hvis bogens data skal tages for pålydende, er der en stor sandsynlighed for, at Jorden besøges af højt udviklede rumskibe under intelligent kontrol, skriver forfatteren bl.a. i sin konklusion. Det forekommer nu nok at være en noget ensidig og forenklet vurdering af materialet.

Det er uhyre gavnligt for et så diffust emne som ufofænomener, at engagerede

mennesker anskuer tingene ud fra mere konkrete synsvinkler. Men det er dog i dette tilfælde lidt svært at lade sig fange af forfatterens nok så spændende hypoteser om, hvorledes objekternes antal, deres flyvemåde og mange andre udvalgte karakteristika - efter forfatterens tydning af resultaterne - måtte/eller ikke måtte have ændret sig i årenes løb.

Bogen er forsynet med index og illustreret med udvalgte fotografier og forfatterens tegninger.

Ud over en lang række artikler i ufo-tidsskrifter har Haines skrevet flere andre bøger. Den absolut mest vellykkede er bogen *Melbourne Episode - Case Study of a Missing Pilot*, der udkom i 1987. Heri beskrives udførligt og med hidtil ukendte detaljer beretningen om den unge australske pilot Frederick Valentichs ejendommelige forsvinden i forbindelse med en ufoobservation den 21. oktober 1978. En hændelse der stadig er omgæret af stor mystik.

Richard F. Haines: *Project Delta: A Study Of Multiple UFO*, LDA Press 1994. Ill, 250 sider. ISBN 0-9618082-4-1. Pris: US\$ 13,70 incl. porto og forsendelse til Europa.

Kan bestilles hos:

LDA Press, P.O. Box 880, Los Altos, California 94023-0880, USA.

Web Tip

I **UFO-Vision** nr. 5 anmeldte Toke Haunstrup **U* UFO DATABASE*, som er ufologen Larry Hatchs ambitiøse projekt med registrering af ufoobservationer verden over.

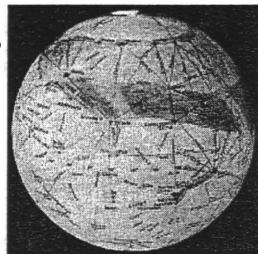
Dengang i 1997 kunne **U* UFO DATABASE* købes på diskette. Nu har Larry Hatch imidlertid oprettet en hjemmeside, så alle har gratis adgang til den store database.

Besøg **U* UFO DATABASE Website* på:

www.jps.net/larryhat/

Bor der mennesker på Mars? Eller andre steder i rummet?

Den følgende artikel, som aldrig før har været offentliggjort, blev fundet mellem Edward J. Ruppelts (1923-1960) papirer. Ruppelt var leder af det amerikanske flyvevåbens Project Blue Book fra 1951 til 1953. Hans "Report on Unidentified Flying Objects" (1956) er en af ufolitteraturens klassikere. Denne artikel er et kapitel, som ikke fandt vej til den endelige udgave af bogen. For at sætte navn på de videnskabsmænd, som deltog i Marsdebatten, må vi henvise til Western Michigan University og professor Michael Swords' kommentarer, som følger.

Af kaptajn Edward J. Ruppelt

Spørgsmålet er gammelt. Lige siden mennesket første gang så mod stjernerne, har det spekuleret på, om det var alene i universet. Mennesket udforskede først Jorden, og da nysgerrigheden var tilfredsstillende på det område, kom turen til rummet.

En seriøs interesse for liv på andre kloder tog sin start i den sidste del af det 19. århundrede, da astronomen Giovanni Schiaparelli så det, han mente var "kanaler" på planeten Mars. Denne opdagelse udløste straks en sensation, da man mente, at "kanalerne" havde forbindelse til en form for menneskelig intelligens, og snart troede mange mennesker, at Mars var beboet.

Teorien var så populær, at der blev gjort seriøse forsøg på at få kontakt med beboerne på Mars. Den tids lærde slog sig sammen og besluttede, at den bedste måde at få kontakt med Mars på var at grave nogle enorme grøfter i Saharaørkenen. Når Mars i sit kredsløb var tættest på Jorden, ville de fylde grøfterne med petroleum og sætte ild til det. Folkene bag projektet mente, at marsboerne, hvis de eksisterede, ville se signalet og opdage, at Jorden var beboet.

Det tegnsprog, man ville bruge, bestod af matematiske symboler. En stor grøft i form af en cirkel skulle være det første symbol, da enhver form for højere intelligens kunne genkende cirklen som grundlaget for den mekaniske udvikling.

Det næste symbol skulle være det matematiske tegn "pi", som skulle vise, at vi forstod den matematik, der havde forbindelse med cirklen. Symbolerne skulle ændres gradvist som et udtryk for vores udvikling.

Da planen faldt til jorden, sandsynligvis fordi der i 1880 ikke var nok olie i kilderne, så man kunne producere den nødvendige mængde petroleum, fik andre den

ide, at man kunne rydde træer i skovene og på den måde vise de samme symboler.

I 1892 opdagede W.H. Pickering runde mørke pletter, hvor flere kanaler løb sammen på Mars. Dem kaldte han oaser.

Interessen for planeten Mars fortsatte. Drivkraften var mulighederne for liv på Mars. I 1920'erne byggede astronomen Percival Lowell *Lowell Observatoriet* ved Flagstaff, Arizona, primært for at studere denne ene planet. Lowell påstod, at han havde opdaget over 600 kanaler i sit liv.

Som et tegn på problemerne med at observere en så nær planet som Mars kan det oplyses, at kanalerne aldrig er blevet fotograferet. Man tvivler stadig på, at de virkelig eksisterer.

Skal et himmellegeme fotograferes gennem et teleskop, er det nødvendigt, at det kan "holdes stille" så længe, at det er muligt at kompensere for atmosfærens uregelmæssigheder. Det er aldrig lykkedes at tage et skarpt billede af Mars.

I sommeren 1954 passerede Mars Jorden i en afstand af omkring 65 mio. km. Astronomer over hele Jorden rettede deres teleskoper mod Mars, men fik dog intet skarpt billede af Mars. Lowell Observatoriet fik et godt visuelt kig ved hjælp af en nyudviklet elektronisk billedforstærker, et elektronisk udstyr, der tillod dem at tage deres fotos med en højere hastighed og dermed "standse" Mars' tilsyneladende bevægelse.

I 1956, når Mars igen er tæt på Jorden, vil billedforstærkeren være færdigudviklet og kan blive brugt til at fotograferer de meget omtalte kanaler. Det er også muligt, at man opdager andet på Mars.

Et andet Marsmysterium, som venter på at blive opklaret, er de tre mystiske lysglimt, som to japanske astronomer, nyligt afdøde Sizuo Mayeda og Tsuneo Saheki, har set på planetens overflade siden 1937.

Lysglimtene, som beskrives som en "skarp, klar, blændende lysplet," varer i omkring fem minutter og er meget klarere end nogen anden del af planeten. Det lysglimt, der blev set i 1951, blev efterfulgt af en stor sky, som Saheki beregnede til at være omkring 1.100 km i diameter.

Under mine rejser rundt i USA, hvor jeg har hørt på videnskabens teorier om ufoer, har jeg hørt ikke så lidt om de mystiske lysglimt på Mars, både for og imod. De ser ud til at være i samme kategori som kanalerne - ingen har bevist deres eksistens. De er aldrig blevet fotograferet, og de er aldrig set fra andre steder på kloden end Japan. Men de har skabt et ægte og anerkendt professionelt

mysterium, og de har fået en del opmærksomhed.

På en af mine rejser var jeg i Boston, hvor jeg besøgte en gruppe bestående af meget ansete astrofysikere og astronomer. Da mødet var færdigt, og vi begyndte at tale om ufoer, nævnte jeg rent tilfældigt lysglimtene på Mars.

Henslængte spørgsmål og bemærkninger som ovenstående var måske den mest interessante del af mine aktiviteter for Project Blue Book, og jeg benyttede mig ofte af det. Teknikken var simpel:

Indled en god og kontroversiel diskussion - og en diskussion om ufoer var altid kontroversiel. Bring så et andet kontroversielt spørgsmål på bane, læn dig så tilbage og lyt. Ingen lærestanstalt eller universitet i verden kan give så meget visdom som en flok topvidenskabsmænd, der lufter deres meninger om et givet emne. Oplysningsværdien er uvurderlig i forhold til blot at stille spørgsmålet til hver enkelt af dem.

I tilfældet med de mystiske lysglimt på Mars blev det til en hed debat i omkring en time. Lysglimtene kunne være sollys reflekteret af en sø eller en isdækket bjergtop, når man ser bort fra, at der dannedes en sky få minutter efter, lysene forsvandt.

Flere af mændene mente, at lysglimtene kom fra en vulkan. Hvis det kunne bevises, var det af største videnskabelige interesse, da det ville give viden om planetens sammensætning. Men en af mændene havde talt med en vulkanolog om muligheden for, at lysglimtene skyldtes vulkansk aktivitet. Det mente han ikke, da et vulkanudbrud ikke var så "klart". Det har en dunkel, rød glød, og det er meget tvivlsomt, om et vulkanudbrud på Jorden kan ses fra Månen.

De to japanere kunne have set en meteorit slå ned på Mars, men så ville glimtet højst have varet fem sekunder. Det samme var tilfældet, hvis det var et atomvåben, der var bragt til sprængning.

Jeg var overrasket over at høre det næste forslag - kunne lysglimtene være menneskeskabte, en slags signal?

Mange af mændene havde tilsyneladende også givet denne teori en seriøs behandling. De forsøgte at "psykoanalyser" marsboerne. Hvis marsboerne ønskede at sende et signal til os, hvordan ville de så gøre det?

Alle ved, at et blinkende lys er den bedste måde, hvis man vil fange en persons opmærksomhed. Metoden bliver brugt hver dag på politiets biler, ambulancer, brandbiler,

fly og mange andre steder. Men et lysglimt med en meget kort varighed er ikke det bedste, da astronomerne ikke konstant har deres teleskoper rettet mod planeten, og der er meget ringe sandsynlighed for, at et glimt med et eller to sekunders varighed bliver opdaget. Med et fem minutters langt glimt er det anderledes og chancen for, at det bliver set, er tusind gange større.

Skyen passer godt ind i dette billede. Et lysglimt kan laves enten elektrisk eller kemisk. Men et lysglimt af samme styrke som de tre set på Mars ville kræve alt for meget energi, så det eneste svar er en kemisk eksplosion med efterfølgende røgsky.

Så dukkede en anden teori op midt i debatten. Hvorfor bruge lysglimt - hvorfor ikke radio?

Dette bragte emnet "radiostjerner" på banen. I mange år har grupper af videnskabsmænd fordybet sig i radioastronomiens mysterier og studeret radiobølger fra det ydre rum. Disse videnskabsmænd, som bruger enorme parabolantenner til at modtage de svage radiosignaler, har opdaget, at der på himlen er visse dele, der "sender" et "statisk" og forvrænget uforståeligt signal.

I nogle tilfælde kan fjerne stjerner udpeges som kilden til radioudsendelserne. I andre tilfælde kommer signalet fra det tomme rum.

Inden for de seneste måneder har radioastronomer ved Carnegie Institute bekendtgjort, at de har modtaget nogle signaler, der kom fra Jupiter. De ser ud til at komme efter et fast mønster - en gang hver tredje dag. Det er første gang, at et signal er sporet til at komme fra en planet.

På mødet i Boston kom snakken også ind på interstellare radiobølger. Det første, som en af videnskabsmændene spurgte de deltagende astronomer om, var, om de havde forsøgt at tyde "signalerne". Havde de nogen mening? Var der et mønster, som lignede en kode lig med vores International Code? To af astronomerne havde hørt en optagelse af nogle signaler hos Bureau of Standards og hos Søværnet. Så vidt de vidste, havde ingen været i stand til at "afkode" "signalet."

Astronomerne kom ind på, at forklaringen på signalerne kunne være elektriske udladninger fra meget kraftige tordenvejr i rummet. Der er bare det men, at

der aldrig er observeret så meget som ét eneste lyn som tegn på, at der fandt en elektrisk udladning sted.

En elektronikekspert kunne dog afvise, at lyn var årsag til signalerne. Det ville kræve en gigantisk elektrisk udladning, hvis den skulle skabe alle lynes bedstefar, som igen skulle kunne høres mange lysår borte. Men en kraftig radiosender kunne gøre det. Uden det helt store besvær har vi sendt et radarsignal til Månen. Astronomerne indrømmede da også, at signalerne nok kun var statisk støj.

Vi ved ikke, hvad der sker med de radiosignaler, som vi sender ud i rummet. Vi ved, at Jorden er omgivet af ioniserede partikler i de lag, der reflekterer radiobølger. De radiobølger, der trænger gennem disse lag for at komme til Månen og tilbage, kan kun trænge gennem i en ganske bestemt vinkel. Måske trænger nogle af vores radiosignaler gennem disse lag, men bliver forstyrret i processen. Måske sker det samme med de radiosignaler, der kommer fra rummet, og måske er andre planeter også omgivet af de samme lag med ioniserede partikler.

Ændrer signalerne sig, når Jorden og signaler flytter sig i forhold til hinanden?, spurgte elektronikeksperten. Kunne signaler blive bedre, hvis indtrængningsvinklen blev ændret?

Så vidt man vidste, fandtes der intet svar på de to sidste spørgsmål.

Alle planeterne i vort univers var "undersøgt" som et muligt hjem for intelligente væsener. Nogle er for kolde, andre for varme. Nogle har for lidt atmosfære, nogle har slet ingen,

og tyngdekraften varierer fra planet til planet.

Så kom en med et modbevis: Vi bedømmer planeterne ud fra vores standarder. Vi har kendskab til bakterier, som kan tåle at blive kogt eller frosset og stadig være i live. Måske kan disse mennesker, hvis de eksisterer, tåle ekstreme ændringer i temperatur og indånde kuldioxid. Fordi vi har to ben, to arme, et hoved, ånder luft og drikker vand, betyder det ikke, at det er universelt.

Det er et spørgsmål om tid. Hvis vi betragter tid ud fra vores standard, vil det tage år, selv med en hastighed på omkring 300.000 kilometer i sekundet, lysets hastighed, at rejse til den nærmeste stjerne. Men hvad så? Vi bruger jo igen vores

standarder. Måske er vores levetid efter standarden på Wolf 359 det samme som en bananflues.

Da mødet nærmede sig sin slutning, kom der flere interessante kommentarer. Her, hvor vores planet har taget de første skridt ind i rumforskningen, er vores planer og formodede planer meget omtalte. Jeg har hørt om disse planer før, og det fra mennesker som rent faktisk arbejder med dem. Det er svært at medbringe nok brændstof, beskytte fartøjet mod meteorer, navigere, besætningens psykologiske reaktioner og hundrede tusinde andre vanskeligheder udgør de problemer, vi støder på ved vores første rumrejse til en nær planet som Månen.

Hvordan kan "flyvende tallerkner" så let og elegant flyve til vores planet? Igen ser vi på tingene ud fra vores standarder. Måske bruger marsboere, venusianere og Wolf 359inere ikke kemiske raketter, ionkanoner eller fotonejktorer som drivkraft i deres rumfartøjer. Måske har de opdaget en simpel måde til ophævelse af tyngdekraften. For fem år siden var begrebet "antityngdeskjold" reserveret til brug for science fiction forfattere, men i dag tager mange ansete virksomheder begrebet alvorligt.

Noget, der virkelig slår mig, er dette: Hvorfor blev over en milliard tomme og guld Himmellegemer anbragt i vores univers? Blev de anbragt der for at bringe balance i rummet? Blev de anbragt der, for at mennesket kunne stå på en bunke rumstøv og se dem blinke i natten og derefter sige: "Se alle de smukke stjerner?" Blev de anbragt der for at holde nogle hundrede astronomer beskæftiget? Eller blev de anbragt af andre grunde - for at mennesker kan bo på dem?

Da mødet sluttede, kom der ingen afsluttende konklusion, da eftermiddagen havde rejst flere spørgsmål, end der var svar på. Nogle af mændene forlod mødet overbeviste om, at andre himmellegemer var beboede. Nogle få troede, at ufoerne kunne komme fra andre planeter. Andre af mødedeltagerne kunne godt se denne mulighed. Men for dem var ufoerne blot et interessant fænomen.

Jeg nåede et sent United Airlines fly fra Boston til Chicago, og mens vi fløj, tog jeg mig selv i at se op mod himlen, alt imens jeg undrede mig over, hvorfor alle de stjerner var der - og jeg undrer mig stadig.

Michael Swords kommentar:

Den gruppe af videnskabsmænd, som deltog i det omtalte møde i Boston, blev kaldt The Beacon Hill Group. De havde tilsyneladende tilknytning til Project Lincoln, som senere blev lagt ind under Lincoln Laboratory, der blev administreret af Massachusetts Institute of Technology. En divisionschef hos Lincoln, dr. George Valley, var fast medlem af USAF Scientific Advisory Board og samtidig deres chekspert i Project Sign-æraen. Valley kunne meget vel have været en af de videnskabsmænd, som deltog i mødet med Ruppelt.

Project Lincoln synes at have været en fortsættelse af krigstidens Radiation Laboratory, der var stærkt involveret i radar, fotografisk og elektronisk efterretningsvirksomhed. Meget af deres arbejde drejede sig om luftforsvaret. Det er interessant at tænke på, at de også holdt øje med uføfænomenet.

Et vigtigt medlem af Project Lincoln var MIT's dr. Julius Stratton, som på et møde med assisterende leder af Scientific Intelligence, dr. H. Marshall Chadwell, anmodede CIA om, at projektet fik lov til at undersøge ufoer. Dr. Alfred Hill stod som leder af undersøgelserne. Chadwell tog ikke hensyn til anmodningen og fortsatte med sit arbejde i Robertson Panelet.

Stratton og Hill er to andre kandidater til deltagelsen i Ruppelts møde. En tredje er dr. Walter G. Whitman (ansat hos MIT på det kemiske institut), som CIA bad om at lede undersøgelsen af flyvende diskos og udvikle en mulig anvendelse gennem USAF's afdelinger.

Ruppelt holdt sandsynligvis møde med disse mennesker om sommeren eller efteråret 1952, mens CIA gennemførte deres planer om Robertson Panelet. Mærkeligt nok var det på samme tid, at "Summer Project" og The Beacon Hill Group oprettede Project Lincoln som et tidligt varslingsystem mod fjendtlige angreb. En af USAF's ufoeksperter, dr. David Griggs, var nervøs ved det "suspekte møde" mellem topvidenskabsmænd og J. Robert Oppenheimer angående Project Lincoln. Det blev brugt til at sætte spørgsmålstegn ved Oppenheimers loyalitet under den berygtede sikkerhedshøring i 1954.

Kilde: *International UFO Reporter*, foråret 1998

Oversættelse: *Flemming O. Rasmussen/knh*

Nye videoer

Det udgives i disse år en lind strøm af ufo-relaterede videoer. De fleste er optagelser fra diverse kongresser og møder og er ofte kedsommelige og af ringe teknisk kvalitet. Andre er professionelle dokumentarudsendelser, som fra tid til anden vises (og genudsendes i en uendelighed) på fx Discovery Channel og 3+. Endelig er der nogle ret specielle udgivelser, som fortjener en nærmere omtale.

Af Kim Møller Hansen

Portræt af et svindelnummer

Alle har vel efterhånden set eller i hvert fald hørt om mediemanden Ray Santillis obduktionsvideo, som første gang blev vist offentligt i sommeren 1995. Lige siden da har filmen været omdiskuteret. For nylig dukkede en "ny" obduktionsvideo op - igen under medieståhej.

Diskussionen handler netop nu om tre videotagelser:

1. Obduktions-sekvensen ("alien autopsy"). Denne sekvens er med på videoen *Roswell. The Footage* og er efter alt at dømme et svindelnummer.

2. En sekvens, hvor forskellige metalstykker bliver fremvist ("debris footage").

3. En "ny" optagelse, der tilsyneladende foregår i et telt (og derfor kaldes "tent footage"). Her obducerer to personer et væsen, der ligger på et bord. På et tidspunkt optræder den amerikanske præsident Harry Truman også på optagelsen (ses blot som en skygge). Filmen skal angiveligt være optaget tæt ved nedstyrtningsstedet og vise den første undersøgelse af et af væsnerne - lige efter Roswellmytens drejebog.

Optagelse nr. 3 er den nye i sagen - og den er med sikkerhed et svindelnummer! Optagelsen er tilrettelagt af Keith Bateman og Andy Price-Watts fra A.K. Music i Milton Keynes, Buckinghamshire, og optaget i en lade på en gård i Ridgmont, Bedfordshire.

Tv-holdet skulle bruge en alien, men

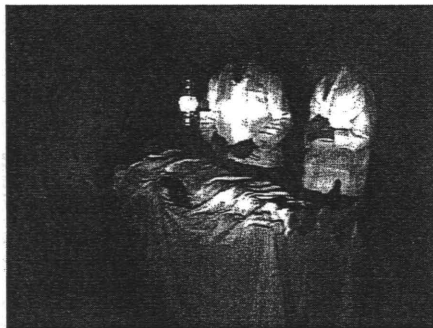
det viste sig hurtigt, at en dukke til formålet ville koste mindst 12.000 kr. - og det kunne budgettet ikke klare. Derfor blev Andys 12-årige søn lagt op på et medbragt bord og dækket med et lagen. Hans hoved blev skjult af lagenet, og øverst placerede de et hoved lavet af en parykholder.

En lydtekniker, Elliot Willis, og den lokale slagter, Roger Meakins, legede læger iført kitler og gummihandsker. De gik i gang med at "skære" i den døde alien og udtog diverse indvolde - som dog stammede fra et får.

Mændene havde overvejet at bruge indvolde fra svin, men de lignede menneskeindvolde, og så derfor for jordiske ud! Indvoldene var lagt i plasticposer og skjult under lagenet længst væk fra kameraet.

Det hele blev optaget om aftenen - med Keith Bateman som kameramand - kun oplyst af en gammel olielampe.

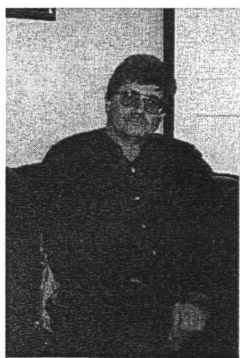
På et tidspunkt under optagelserne fik teamet besøg af bonden, der ville se, hvordan

Elliot Willis, tekniker hos A.K. Music, var en af skuespillerne på videooptagelsen. Han påstår, at Ray Santilli betalte for at få lavet svindelnummeret, men alligevel valgte ikke at bruge optagelsen. (Foto: Bruce Barlow)

Videoproducer
Bruce Barlow.
(Foto: Philip Mantle)

det gik. Og straks fik han en rolle i nummeret. Udstyret med en gammel frakke fra et fugleskræmsel i laden gik han rundt og legede Harry Truman.

Optagelsen varede i halvanden time, men blev senere redigeret ned til 6 minutter. Filmen var optaget i farve, men blev konverteret til sort/hvid og med en computer forsynet med ridser, så den fik et gammelt look. Efter en række overspilninger mellem forskellige videoformater var "tent footage" klar til at tage offentligheden ved næsen.

Nu får alle mulighed for at se og høre, hvordan "tent footage" blev skabt. Videoproducenten Bruce Barlow har produceret en 20-minutters video, hvor Elliot Willis og Roger Meakins fortæller om deres deltagelse i svindelnummeret.

Begge mænd fastholder, at de fik at vide, at optagelsen skulle vise en rekonstruktion af en obduktion af en alien. Willis var ikke stolt ved situationen (det fornemmer man godt, når man ser optagelsen), fordi han ligesom Andy Price-Watts mente, at det ville skade ufoforskningen, hvis optagelsen blev offentliggjort som ægte, hvilket helt klart så ud til at være Ray Santillis hensigt.

Imellem interviewene vises sekvenser af "tent footage" i både færdig udgave og i "ren" udgave - uden ridser.

Man kan undre sig over, at nogen har kunnet lade sig fuppe af denne film, der mest af alt ligner en dårlig iscenesat skolekomedie. Men troen kan jo som sagt flytte bjerge.

Sammen med videoen hører et 64-siders hæfte, hvor Mo Allison giver en glimrende og overskuelig beskrivelse af Roswellmyten og polemikken omkring videooptagelserne. Hæftet bør læses, før man ser videoen.

En Alien Deception (bog + video) koster £9,25 og kan købes hos: Alien Videos, P.O. Box 6036, Leighton Buzzard, LU7 8BT, England. www.webvert.co.uk/alienvideos/

Mødet i skoven

En sen aften den 18. maj 1946 opdager svenskeren Gösta Carlsson et stærk lys i en skov ved Ängelholm. I en lysning ser han et diskosformet fartøj med skikkelser omkring. Næste dag ses stadig mærker i jorden efter fartøjet.

Gösta Carlssons berømte oplevelse blev grundigt behandlet i Clas Svahns meget roste bog *Mötet i gläntan. Sveriges mest kända närkontakt med UFO* (anmeldt i UFO-Vision nr. 5, side 75-76). Nu følges bogen op af en video.

På 50 års-dagen i 1996 for Carlssons nærkontakt besøgte han landingsstedet sammen med et filmhold og en stor gruppe ufointeresserede. Foran kameraet genfortalte han oplevelsen og dens betydning for ham.

Interviewet med Gösta Carlsson varer i alt 20 minutter, så han har rig lejlighed til at fordybe sig i hændelsen. Enkelte passager kan være vanskelige at forstå, når man ikke er svenskkyndig.

For det meste består ufoberetninger af skriftlige vidnesbyrd og rapportoptagerees fortolkninger af det set. Flere ufoforeninger burde følge UFO-Sveriges eksempel med *Mötet i gläntan* og sørge for, at der for eftertiden også vil forelægges dokumentation i form af videooptagelser som denne.

Mötet i gläntan. Gösta Carlsson berättar om sin närkontakt med UFO, video produceret af Ingemar Westman i samarbejde med Riksorganisationen UFO-Sverige 1999, 20 min. Pris: 120 Skr.

Kan bestilles hos: www.ufo.se

Alverdens film

Den tyske forlægger Michael Hesemann er en af ufologiens mange farverige personligheder. Han ved, at Jorden besøges af fremmede væsner, så alle hans udgivelser og foredrag handler om dette. Hesemann har et afslappet forhold til

sandheden og kritisk efterforskning, hvilket betyder, at mange såkaldte seriøse ufologer ikke vil have noget med ham at gøre - ja, de tyske ufoskeptikere i CENAP spiller endda utroligt mange kræfter på at gøre ham til grin i medierne. Alligevel lykkes det Hesemann at holde gejsten oppe og i glimt overraske positivt. Seneste positive overraskelse er videoserien *UFOs: The Footage Archives*.

På fire videobånd har Hesemann samlet mere end 250 småfilm/videooptagelser fra hele verden fra perioden 1950-1998. Her finder man gamle filmklip fra Blue Book-arkiverne, Adamskis, Mengers og Frys film, Billy Meyers svindelfilm, New Zealand optagelserne, de mange berømte videooptagelser fra Mexico osv. osv.

Optagelserne præsenteres uden speakerkommentarer, blot med en billedtekst med angivelse af tid, sted og fotografens navn - hvis det er kendt. Ved enkelte nyere optagelser hører man dog også fotografens eller familiemedlemmers kommentarer, mens filmen optages samt anden baggrundsstøj som fx biler. Desværre er alle film "sovet" ind i underlægningsmuzak, som man sagtens kunne have været foruden.

Billedkvaliteten er i sagens natur temmelig svingende - sådan er det jo med hjemmevideoer.

Jeg møder med jævne mellemrum stivnakkede rumskibstroende, som påstår, at der findes masser af filmoptagelser, der beviser, at Jorden får besøg af fremmede rumskibe. Disse mennesker skulle tvangsindlægges til at se

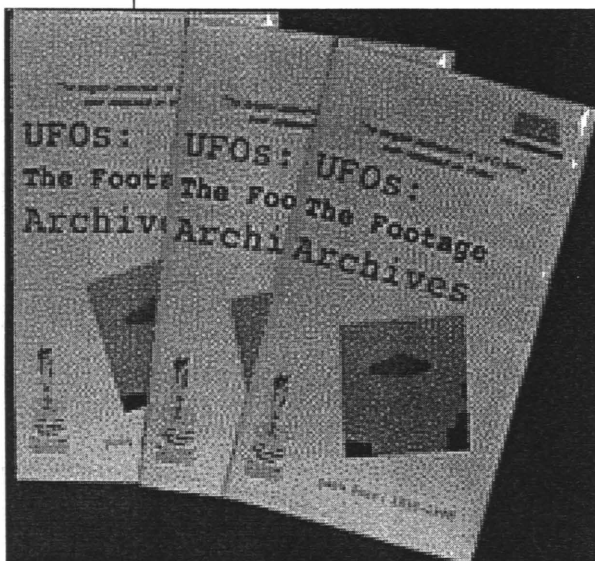
UFOs: The Footage Archives i samtlige 5 timer! Se kan de selv vurdere det bedste "bevis"-materiale. Her er ingen rumskibe, men enkelte mystiske genstande og en masse fugle, fly, kondensstriber, iskrystaller, støvkorn, planeter, modeller, fly- og helikopterlys og andre mere eller mindre naturligt forekommende himmelobjekter.

UFOs: The Footage Archives er hamrende kedsommelig i længden, men taget i småbidder er denne imponerende samling af alverdens "ufo"-optagelser interessant og lærerig. Jeg sætter pris på at have disse videoer inden for rækkevidde.

UFOs: The Footage Archives (part I-IV), 2000 Film Productions 1998-99, produceret af Michael Hesemann og Natalia Zahradnikova. Varighed: 70-100 min. pr. video. Pris: £ 21,00 pr. video.

Serien fortsætter med kommende videooptagelser.

Kan bl.a. købes hos: www.ufomag.co.uk

Ufodokumenter på Internettet

Af Mark Rodeghier

I midten af 1970'erne, brugte mange mennesker (og måske især organisationen Citizens Against UFO Secrecy (CAUS)) Freedom of Information Act (FOIA), loven om offentlighed i forvaltningen, som middel til at få adgang til de ufodokumenter, som mange af den amerikanske regerings forskellige organisationer lå inde med i arkiverne. FBI, National Security Agency (NSA) og CIA gav sig til sidst, fulgte loven og frigav uforelærede dokumenter. NSA gav sig dog først, da CAUS gik rettens vej. Som følge af loven måtte flyvevåbnet også udlevere de dokumenter, der var indsamlet efter lukningen af Project Blue Book i slutningen af 1969.

Dokumenterne afslører dog ikke, at den amerikanske regering har gang i et hemmeligt ufoprojekt. De viser blot, at mange af regeringens organisationer uafhængigt af flyvevåbnet var interesseret i ufo-fænomenet, og at interessen fortsatte helt frem til i dag.

Mange af dokumenterne er i dag tilgængelige via forskellige ufoorganisationer, inklusive CUFOs og Fund for UFO Research. Det er også muligt at få dokumenterne direkte fra de involverede regeringsorganisationer, hvilket uden tvivl har øget deres arbejdsindsats på et område, som de mener er uden betydning.

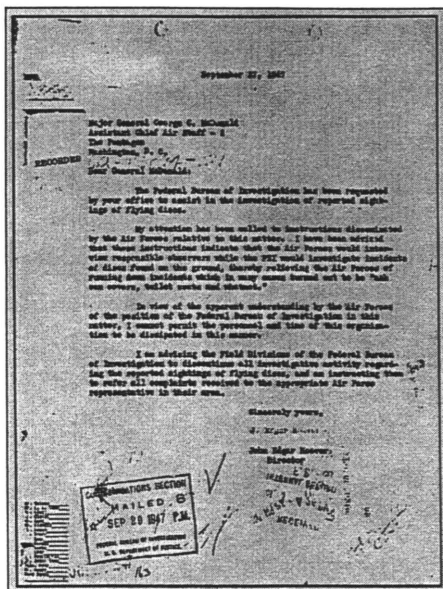
Den voksende interesse for Internettet har betydet, at to organisationer, FBI og NSA, har kunnet reducere deres arbejdsindsats. I foråret 1998 lagde begge organisationer deres ufodokumenter ud på deres hjemmesider. Jeg formoder, at FBI og NSA fremover vil henvise de mennesker, som ønsker kopier af ufodokumenterne, til deres respektive hjemmesider.

Det er en glimrende ide at gøre dokumenterne tilgængelig på Internettet, hvor alle interesserede kan læse dem. Det koster kun en opringing til ens internetudbyder. Adresserne står i slutningen af artiklen.

FBI dokumenterne

FBI's engagement i ufoforskningen var kort. Efter Kenneth Arnolds observation og den opmærksomhed den skabte, var FBI meget aktiv parallelt med flyvevåbnet. FBI arbejdede uden egentligt mål et par måneder og interviewede kun mennesker, som havde haft en observation.

I september 1947 fik FBI at vide fra en kilde i flyvevåbnet, at militæret ønskede, at FBI undersøgte et par sager, hvor der var fundet dele af flyvende tallerkner på jorden. FBI mente dog, at det drejede som om svindelnumre. Det passede ikke J. Edgar Hoover, leder af FBI, da han ikke ønskede, at hans folk skulle spille tiden på svindelnumre, mens flyvevåbnet undersøgte rapporter om ufo'er set i luften. Derfor skrev Hoover til generalmajor George C. McDonald den 27. september 1947 og fortalte ham, at FBI

øjeblikkeligt indstillede alle den slags aktiviteter.

Siden den dag har FBI's indsats på ufoområdet været begrænset, selv om organisationen angiveligt har foretaget nogle undersøgelser af ufoobservatorer og -forskere især i 1950'erne, men det skete kun, når det eventuelt kunne dreje sig om noget, som havde relation til Sovjet.

Den del af FBI's hjemmeside, der indeholder ufo dokumenter, har titlen "Unusual Phenomena", da den også indeholder dokumenter om FBI's undersøgelser af kvæg mishandlinger i den sydvestlige del af USA. Undersøgelserne af kvæg mishandlinger blev indledt efter et politisk pres som følge af mange tilfælde i New Mexico. FBI's konklusion var, at rovdyr var skyld i mishandlingerne - noget de lokale landmænd og det lokale politi ikke gav FBI ret i.

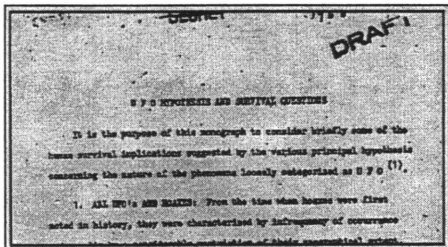
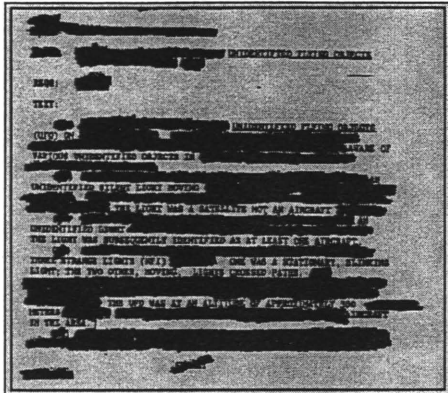
NSA-dokumenterne

NSA's arkiv med ufo dokumenter er noget mere omfattende. Det er dog ikke, fordi NSA undersøgte uforapporter, men fordi NSA's opgave er at overvåge al kommunikation af hensyn til USA's sikkerhed. Nogle gange handler kommunikationen om usædvanlige objekter eller fænomener, og det er den slags, NSA indsamler som en del af organisationens rutiner.

Selv om NSA har fået ordre til at offentliggøre de fleste uforelaterede dokumenter, holdes nogle stadig tilbage af hensyn til nationens sikkerhed, og mange af dem er fyldt med overstregninger.

Listen over NSA-dokumenter indeholder interessant nok artikler fra ufo tidsskrifter såsom "The U.S. Government and the Iran Case" fra IUR. Der er også dokumenter fra Statsministeriet med oplysninger om ufo observationer fra andre steder i verden. Disse dokumenter er egentlig en del af den interne post mellem de forskellige regeringsorganisationer. Der er også nogle af dokumenterne om flyvevåbnets seneste undersøgelser af Roswellsagen.

NSA's hjemmeside indeholder også en meget teoretisk artikel skrevet i 1968 med overskriften "UFO Hypothesis and Survival Questions". Dette dokument, som oprindeligt var klassificeret som hemmeligt, omtaler forskellige hypoteser inklusive svindel, naturlige fænomener, hemmelige våben og ikkejordiske, og hvilken risiko de eventuelt

udgør, hvis de er virkelige. Konklusionen er, at en undersøgelse af ufo'er giver mulighed for at "opdage og tilpasse sig de virkelige omgivelser".

Der er intet bevis på, at denne foreløbige rapport nogensinde blev gjort færdig, eller at den er en del af en officiel NSA ufoundersøgelse, men den er alligevel interessant læsning. Den viser også, hvor seriøst ufospørgsmålet blev behandlet at efterretningsvæsenet sidst i 1960'erne.

Dokumenterne på begge hjemmesider er i PDF-format. Man kan helt gratis downloade Adobe Acrobat Reader, som er nødvendig for at læse dem. (De større danske internetudbydere leverer ofte Adobe Acrobat Reader på den cd-rom, der følger med deres abonnement, o.a.).

Dokumenter kan læses enten online eller downloades til senere brug. Flere af dokumenterne fylder dog forholdsvis meget, helt op til 7 Mb, så det gælder om at have en god og hurtig forbindelse til internetudbyderen (og finde et tidspunkt, hvor det amerikanske net ikke er belastet).

Mark Rodeghier er ph.d. og leder af J. Allen Hynek Center for UFO Studies, som bl.a. udgiver *International UFO Reporter* (IUR).

Web-adresser

FBI's dokumenter:

foia.fbi.gov/unusual.htm

NSA's dokumenter:

www.nsa.gov:8080/docs/efoia/r.intro.html

Se også Black Vault:

www.blackvault.com/

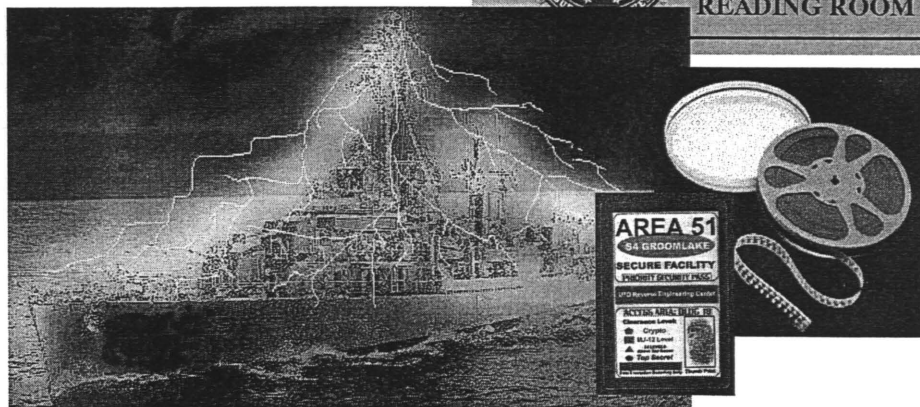
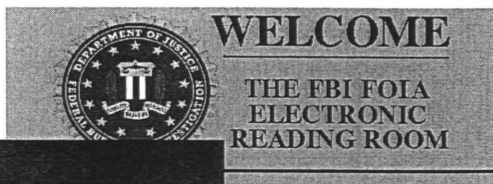
CIA har også lagt ufodokumenter ud på Internettet. De kan ses på adressen:

www.foia.ucia.gov/scripts/popdoc.asp?docType=ufo

Adresserne er kontrolleret den 20. august 1999.

Kilde: *International UFO Reporter*, foråret 1998

Oversættelse: *Flemming O. Rasmussen*

UFO-VISION

Vi har stadig enkelte eksemplarer af ældre numre af UFO-Vision.

UFO-Vision 1988 , 48 sider	kr. 78,00	(bestil nr. T-014)
UFO-Vision 1989 , 60 sider	kr. 78,00	(bestil nr. T-015)
UFO-Vision 1990/91 , 36 sider	kr. 78,00	(bestil nr. T-016)

Bestilles ved at indbetale beløbet + 15 kr. i porto/ekspedition på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive det pågældende bestillingsnummer.

UFO-Vision nr. 5

Med *UFO-Vision* nr. 5 (udgivet i 1997) får du **100 sider** med mange timers læsning. Her er anmeldelser af ufobøger og andre bøger om det ukendte, anmeldelser af videoer, film, cd-rom'er og tidsskrifter.

Læs også:

- ◆ Hilary Evans' tankevækkende artikel om ufoer og folkløse
- ◆ Keith Basterfields artikel om sammenhængen mellem uføfænomenet og overnaturlige fænomener
- ◆ Søren Thomas' humoristiske gennemgang af science fiction filmenes skildringer af mødet mellem jordboere og rumvæsner
- ◆ ...og meget, meget mere.

Søger du efter mystiske informationer på Internettet? Så kan du også få en håndsrækning af *UFO-Vision* ved at bruge bladets mange gode Internet-adresser.

UFO-Vision nr. 5 er på 100 sider, gennemillustreret og i A4 format i kraftig limindbinding.

Bestilles ved at indbetale kr. 148,00 + 15 kr. i porto/ekspedition i alt **kr. 163,00** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive **T-017** på modtagerdelen.

UFO-Vision nr. 6

Med eneret for Danmark bringer vi i *UFO-Vision* nr. 6 (udgivet i 1998) oversættelser af to kapitler fra bogen "UFO 1947-1997. From Arnold to the Abductees: Fifty Years of Flying Saucers" udgivet af John Brown Publishing Ltd, London 1997. De to kapitler skrevet af henholdsvis Dennis Stacy og Hilary Evans har overskrifterne "Otte dage, der skabte ufologien" og "Det 20. århundredes myte". Kapitlerne giver overblik og solid baggrundsviden om ufo-fænomenet gennem 50 år.

Ikke overraskende har ufologiens 50 års jubilæum sat sit præg på *UFO-Vision* nr. 6, men vi ser også nærmere på bl.a. parodier på science fiction film. Dette har Søren Thomas skrevet om på underholdende vis.

UFO-Vision nr. 6 er på 56 gennemillustrerede sider i A4 format. Bestilles ved at indbetale kr. 96,00 + kr. 15,00 (ekspedition/porto), i alt **kr. 111,00** på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive **T-018** på modtagerdelen.

Indhold

Læst i min lænestol	3
Massehysteri: En skeptikers guide	8
Pendulering kan føre vidt	14
Før Roswell: Baggrunden for myterne om ufostyrt	15
Digital mystik II	18
Gray Barker: Min ven - mytemageren	21
Svenske ufo-mysterier	25
Mere svensk	26
Bøger til børn og unge	27
Fakta om UFO	29
Tro, hysteri og overtro	30
Statistik om ufo-observationer	31
Web Tip	32
Bor der mennesker på Mars?	
- Eller andre steder i rummet?	33
Nye videoer	37
Ufodokumenter på Internettet	40

